

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK. XVIII

CZWARTEK, 17 LISTOPADA 1927 R.

Nr. 316.

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O — Warszawa — 31.553.

Cena egzemplarza

20 groszy.

KINO „ZAGŁĘBIE”
dawnej
Kino-Teatr „Udziałowy”

Do Dyrekcji Gimnazjów i Kierownictwa Szkół Powszechnych w Sosnowcu.

Pokazowe wyświetlanie obrazu „Z E W M O R Z A” odbędzie się nie we czwartek, jak komunikowano w zaproszeniach, a w piątek o godz. 3 popołudniu w Kinie „Zagłębie”. Zaproszenia ważne na piątek. Przyczyna zatrzymania obrazu w Warszawie — jego kolosalne powodzenie.

ZARZĄD KINA „ZAGŁĘBIE”.

Wykluczenie Trockiego i Zinowjewa z partii komunistycznej.

ŻYDZI NA CZELE OPOZYCYJONISTÓW W ROSJI. — W BOLSZEWIJ ISTNIEJĄ TERAZ DWIE PARTJE KOMUNISTYCZNE.

Warszawa, 16-11. (Tel. wł.) Donoszą z Moskwy, że komisja kontroli przy centralnym Komitecie komunistycznym wykluczyła wczoraj z partii komunistycznej Trockiego i Zinowjewa. Postanowienie komisji centralnej i komitetu centralnego partii komunistycznej w sprawie wykluczenia Trockiego i Zinowjewa z partii, wskazuje na to, że Trocki i Zinowjew w dniu 11 listopada wystosowali pismem odpowiedź odmowną na postawione im stanowcze żądanie zaprzestania urzędowania nielegalnych a wrogich partii zebrań i wywekowania wewnątrz-partyjnych dyskusji poza obręb partii.

Dalej podkreśla decyzja, że jakkolwiek przywódcom opozycji dana została pełna możliwość obrony swych poglądów w dyskusji, poprzedzającej zjazd partii, jako też na łamach prasy ani Trocki, ani Zinowjew nie zabiegali się do tego, lecz w dalszym ciągu urządzali swe nielegalne zebrań, w których występowali przeciw partii komunistycznej i przeciw siłom państwa sowieckiego.

Decyzja przytacza szereg faktów, dotyczących wrogiej działalności opozycji i przypomina, że w 10-tą rocznicę rewolucji październikowej przywódcy opozycji zamiast przybyć na wspólną trybunę pod mauzoleum Lenina, by stanąć na czele demonstracji, próbowali organizować demonstracje uliczne przeciw partii. Poza tem przywódcy opozycji rozpowszechniali i rozdawali wrogie ulotki, apelowali do żywiłów ob-

cych państwu sowieckiemu, obsadzili bezprawnie niektóre lokale, usuwając komendantów i ustawiając zbrojne warty i t. d.

W dalszym ciągu komisja postanowiła

usuniecie z komisji zwolenników opozycji, między którymi znajdują się również Kamieniew-Rosenfeld i Dakowski. Zarządzenie to nie oznacza jeszcze usunięcia tych osobistości z samej partii.

Sprawa pozostania Kamieniewa i Rakowskiego, jakoteż Radka-Sobelsona w partii zostanie rozstrzygnięta przez zjazd rosyjskiej partii komunistycznej, który odbędzie się w grudniu.

Powszechną uwagę zwraca fakt, że wśród przywódców opozycji, którzy zostali usunięci z władz partii komunistycznej, bądź też z samej partii, znajdują się sami żydzi. Żydami są mianowicie Trocki-Bornstein, Zinowjew-Apfelbaum, Radek-Sobelson, Kamieniew-Rosenfeld i Rakowski.

Wykluczenie Trockiego i Zinowjewa z partii stwarza w rezultacie dwie partje komunistyczne w Rosji.

Lewica koniecznie chce objąć rządy w Polsce.

GWAŁTOWNE PRZYGOŃCOWANIE I SKUPIANIE SIĘ DO AKCJI WYBORCZEJ.

Warszawa, 16-11. (Tel. wł.) Do wyborów jeszcze daleko, ale akcja przygotowawcza rozwija się w całej pełni. Oficjalne wiadomości co do tej akcji związane są przeważnie z zabiegami przywódców lewicowych.

Wprawdzie akcja Stronnictwa chłopskiego spaliła na panewce, ale natomiast „Wyzwolenie” i P. P. S. prowadzą rokowania w żywym tempie. O ile dojdą do porozumienia, zwrócą się następnie do Stronnictwa chłopskiego, aby stworzyć wspólny blok lewicowy chłopsko-robotniczy.

Dla Stronnictwa chłopskiego niewygodną osobą jest pos. Stapiński, który, postępując całkiem indywidualnie, oddaje się bez zastrzeżeń marsz. Piłsudskiemu.

Te trzy stronnictwa marzą o tem, aby w przyszłym Sejmie zdobyć jeżeli nie zdecydowaną większość, to w każdym razie taką ilość mandatów, aby wywierać decydujący wpływ na całokształt polityki państwowej.

W bloku pilsudeczyków znajdują się: Związek naprawy Rzplitej, zachowaw-

cze koła wileńskie, sen. Bojko, Matakiewicz i Partja pracy. Jakkolwiek blok pilsudeczyków optymistycznie zapatruje się na wybory i liczy na pokazną liczbę mandatów (wystarczy wspomnieć, że ziemianie sanacyjni liczą na 80 mandatów), to jednakże lewica przypuszcza, że akcja ugrupowania tego nie wyda zbyt wielkich wyników.

Lewica sądzi, że marszałek Piłsudski po wyborach będzie skłonniejszy do większego liczenia się z polityką lewicową, a wyrazi się to przez wydanie zarządzeń o przymusowym wywłaszczeniu majątków ziemskich, rozdziale kościoła od państwa, upaństwowieniu zakładów przemysłowych i w etatystycznym sposobie rządzenia.

Koncepcja rządu czysto lewicowego lub centro-lewicowego jest podstawą rokowań radykałów czerwonych w Polsce i w jej oświetleniu rysują się już zleka kontury bloków wyborczych. Zupełne wyjaśnienie nastąpi w najbliższej przyszłości. Może za 1 lub 2 tygodnie. Fundamenty pod owe bloki wyborcze już się obecnie buduje.

Marszałek Franchet d'Esperey

PRZYBYWA DO WARSZAWY DZISIAJ.

Warszawa, 16.11 (Tel. wł.) Marszałek Franchet d'Esperey przybywa do Warszawy w czwartek rano, jako specjalny wysłannik i pełnomocnik prezydenta Republiki francuskiej, w sprawie doręczenia marszałkowi Piłsudskiemu francuskiego medalu wojkowego (Medaille militaire).

Marszałkowi Franchet d'Esperey towarzyszyć będzie od granicy pol-

skiej specjalny oficer wysłany przez M. S. wojsk. W Warszawie na dworcu gość powitany zostanie z odpowiednimi honorami wojskowymi.

W niedzielę i poniedziałek marszałek d'Esperey zwiedzi okolice Warszawy, a między innymi okolice Pułtuska, gdzie odbyła się w r. 1806 bitwa francusko-rosyjska.

Pobicie posła Grünbauma

PRZEZ NIEMIECKICH NAPASTNIKÓW.

Warszawa, 16.11 (Tel. wł.) W nocy z wtorku na środek posel Grünbaum wracał do domu w towarzystwie redaktora „Hajntu”. W pobliżu mieszkania zbliżył się do posła Grünbauma jakiś nieznajomy i zaptał:

— Z kim mam honor?

— Jestem poseł Grünbaum — odpowiedział posel.

Po tej krótkiej rozmówce nieznajomy uderzył posła Grünbauma łaską przez głowę. W tej chwili przybiegło dwóch innych nieznajomych, którzy

byli okryci w pobliżu i również posła Grünbauma pobili.

Na krzyk pobitego zebrał się ludzie i przybiegli policjanci, jednak nieznajomi już zbiec.

NOWY CZŁONEK „PIASTA”

Warszawa, 16-11. (AW.) Dziś wstąpił do klubu „Piasta” były szef dep. sprawiedliwości M. S. wojsk. emerytowany generał Gruber, obecnie adwokat w Warszawie.

NIEPRAWDZIWE WIADOMOŚCI.

Warszawa, 16-11. (AW.) Jak nas informują z miarodajnego źródła, wiadomości, jakie ukazały się w prasie warszawskiej o zniesieniu rewizji walutowych przy przejeździe przez Gdańsk na wybrzeże polskie oraz o zamiarze zniesienia w najbliższym czasie ograniczeń paszportowych i obniżenia ceł paszportowych — są pozbawione rzeczywistości. Charakterystycznym jest, że wiadomości powyższe zamieściły nawet pisma zazwyczaj dobrze poinformowane.

OBLAWA NA WILKI.

Warszawa, 16.11 (Tel. wł.) W najbliższych dniach żołnierze KOP-u urządzają wielką obławę na wilki w powiatach święciańskim i trockim. Ze względu na wielkie zamiecie śnieżne w tych okolicach żołnierze KOP-u pełnią swą służbę na nartach.

MROZY W ZAKOPANEM.

Kraków, 16-11. (PAT.) Z Zakopanego donoszą o znacznym obniżeniu się temperatury, która wynosiła tam 18 stopni poniżej zera. Na Hali Gąsienicowej w Morskiem Oku mroź był jeszcze ostrzejszy. Grubość powłoki śnieżnej wynosi tam 1 i pół m., w Zakopanem przekroczyła 20 cm.

PLONĄCY OKRĘT

Warszawa, 16.11 (Tel. wł.) Do portu Adalajda zawinął plonący okręt natładowany węglem. Pożar ugaszono po zarzuceniu kotwicy. Załoga okrętu opowiada o strasznych przejściach na plonącym statku. Kiedy zauważono pożar, kapitan polecił całą siłą pary zdążyć do najbliższego portu.

Pożaru węgla na morzu nie dało się ugasić, zabezpieczono tylko naftę i materiały łatwopalne, których ładunek znajdował się również na okręcie. Statek zajęł do portu, gdzie został uratowany, w ostatniej chwili przed wybuchem ogólnego pożaru, któryby spowodował nieuchronną katastrofę.

Posterać L. O. P. P.

POWRÓT PREZYDENTA RZPLITEJ.

Warszawa, 16-11. (AW.) Dziś o godz. 2.20 rano powrócił do Warszawy z Cieszyna p. Prezydent Rzeczypospolitej, który, jak wiadomo, wyjechał tam w towarzystwie ministrów: Niezabywowskiego, Romockiego i Miedzińskiego oraz kilkunastu członków korpusu dyplomatycznego na polowanie.

ROKOWANIA POLSKO - NIEMIECKIE

Warszawa, 16.11 (Tel. wł.) Do Warszawy przybył dyrektor departamentu emigracyjnego p. Gawroński, który, jak wiadomo, wyjechał tam w towarzystwie ministrów: Niezabywowskiego, Romockiego i Miedzińskiego oraz kilkunastu członków korpusu dyplomatycznego na polowanie.

Wczoraj wyjechał do Berlina dyr. Jackowski, celem przeprowadzenia rozmów wstępnych w sprawie rokowań handlowych polsko-niemieckich. Razem z nim wyjechał poseł niemiecki Rauscher.

W PRZEDEDNIE WYBORÓW.

Warszawa, 16.11 (Tel. wł.) Niektóre województwa rozesłały do władz wojewódzkiej instancji i policji okolic w sprawie zaznajomienia się z obowiązującymi przepisami w czasie wyborów do Sejmu i Senatu.

PRZEGLĄD PRASY

Kapitałna groteska.

Autór świetnej komedji „Wojna wojnie”, Adolf Nowaczyński zamieścił w „Gazecie Warszawskiej” pełną humoru groteskę, w której opisuje jedną z licznych scen, jakich widownia bywa wspaniała sala jednej z największych restauracji warszawskich. Groteska zaczyna się od tego, że „znajomek” autora szuka wolnego miejsca w nocnych lokalach i nie może go znaleźć, gdyż:

W „Oazie” pełno: cała sanacja: car-wiczka, królowięta, księżęta, cary; szpilki by nie wetknął. Tedy do „Savoyu”: cała naprawa Rzeczypospolitej, Praca, Wyzwolenie, „wzięniowie idei”, palcaby nie wetknął.

Tedy do „Europy”: cały „Głos Epoki, pół PPS., pół pułku, odrodzenie moralne, księżęta, zwykłe żydy, niema mowy o stoliku.

Tedy do „Bristolu”, do Malinowej. Pół krzesła wolne, ćwierć stolika, sto obnażonych róż Saronu tańczy „blue-sa” ze stoma swojskimi yankelesami w czarnych rogowych „diplomaten-brillach”.

Siadł sobie tedy „znajomek” i wysłuchał następującej opowieści towarzysza-kehrera o rzeczach, których do rząd on nie widział. Bo to

tutaj ogromna sztafca z powrotem między PPS. a rządowcami robili. Dozorców... dokola dla niepoznaki porozsadzali, a sami między nimi naprzemian: to sanator, to pepes, to sanator, a po flakach zaraz toasty... „Czerwony sztandar” wisiał se nad tem wszystkim, ale się już i nie rumienił... A jak się potem wzięli całować z dubletowy na wieczną zgodę i przepraszają nawzajem za to, co o sobie sądzą i wieczną sobie przyjaźnię poprzysięgają i na pohybel burżujom, zaintonowawszy chórem: „Państwo w stolicy palili cygary”, aż wreszcie ten i ów towarzysz choć prezydent lub prezes w kamaryńska ojrz z prysindami się puściwszy, potem wspólny telegram holdowniczy, i znowu wody i likiery z okrzykami: niech żyje Łańcut! niech żyje Dzików! niech żyje Czysta Nieśwież! niech żyje Żywiec i Habersbusch niech żyje! i Porter niech żyje, i znow pod stół para jedna w uścisku zgody, i znow telegram z holdem, i znow niech żyje Kwapa, Cezary, Baryka, vivat! i znow bęc pod stół z całym obrusem i zastawą.

Jak Malinowa Malinowa, widziała tu już rozmaite demokracje, ale takiej wesołości swobodnej, takiego humoru swojskiego, takiego nastroju braterskiego, takiej filharmonji zgodnej jeszcze nigdy nie bywało! Tylko cui bono do licha stróżów na asystentów takiej pijatycie brać? Bo że „dom dla dozorców” stanie, słuszna to rzecz i europejska, ale czy trzeba naszej restauracji dla takiej inauguracji? No i czy wypada, żeby orderowaci tak lali w siebie przy stróżowskiej brać? „Jak „dozorczy państwowi” poszli, to się dozorców domowych zatrzymało i do sprzątania zaprzęzło, mioty z powrotem wraziwszy.

Uczta w „malinowej sali”.

Związek zawodowy dozorców domowych w Warszawie przystąpił do wybudowania własnego domu dozorców, który ma być wzniesiony przy wydanej pomocy Rządu. To też akt założenia kamienia węgielnego w dniu 15 bm. odbył się b. uroczystość w obecności licznych dostojników państwowych i samorządowych.

Dotąd wszystko w porządku. Dom dozorców jest instytucją bardzo potrzebną i jeśli go stawiają socjaliści, robią dobrze i godni są za to pochwały. Gorzej jednak, że przy tej sposobności urządzono bardzo kosztowną ucztę w najdroższym hotelu warszawskim „Bristolu” za pieniądze — wiadomo czyje, a jeszcze gorzej, że w ten sposób dano gorzący przykład marnotrawstwa, czego nie dostrzegł socjalistyczny „Naprzód”, który z uczty tej „wyjątkowej” taką zdał radosną relację:

W pięknej sali, goszczącej zazwyczaj ludzi z „wysokich” i „najwyższych” sfer, zesli się dozorczy od dorogów — wraz... z dozorcami miasta i państwa (sic!). General Rozen zasiadł wśród towarzyszy dozorców, minister

general Składkowski z ochotą przyjął zaofiarowaną mu przez tow. Downarowicza godność „dozorczy państwowego”. Ba! honorom „najwyższego dozorczy” obdarzono marszałka Piłsudskiego, na którego cześć wnieśli dwukrotnie okrzyki tow. Dąbrowski i Downarowicz. W toastach tow. Prousowej, Jaworowskiego, Prejsa, Zacharskiego, oraz generała Rozena (którego obecni nieczuli serdecznie jako tow. Barnabę) i innych, nuta „dozorcza” górowała ponad wszystkim, a towarzysze kelnerzy z ciekawością i sympatją spoglądali na niecodzienne zgrupowanie, myśleli śmiać: pod tym (t. j. dozorców) znakiem zwyciężysz!

O uczcie i o toastach, wygłoszonych w Bristolu, pisze warszawski „Kurier Czerwony” z dnia 14 bm.:

Wznoszę zdrowie dozorców, bo i sam jestem dozorcą — mówił min. Składkowski — gdzie przyjadę, witają mnie dozorczy z miotłami, a ja chodzę i patrzę, czy wszędzie jest czysto. A jak przyjdzie dzień, to nawet za czternaście dni nie zapłacę i służbowe mieszkanie w ciągu trzech dni oddać każę. A wtedy...

— Wtedy prosimy pana ministra do siebie — do własnego gmachu — krzyknęli chórem dozorczy.

Zaraz na początku śniadania komendant miasta gen. Rozen przesiadł się

między dozorców.

— I ja jestem dozorcą. Bacze, aby w garnizonie był porządek. Każdy z nas jest dozorcą.

Za krzesłami gości w butach z cholewami stali wyfraczeni kelnerzy i dozorcowali, aby talerze nie stały odłogiem...

Przytaczając powyższe relacje, krakowski „Kurier Ilustrowany” pisze ze zgorszeniem, któremu nie można odmówić racji:

W naszych czasach demokracji trzeba też łączność stanów i społeczne braterstwo akcentować. Nie „walka klas” staje się wtedy hasłem, lecz solidarność społeczna, nie socjalizm, lecz solidaryzm zwycięża. Przedstawiciele Rządu i wojskowości widocznie w tej intencji podążyli liczenie na uroczystość stróżowską. I to było w porządku. Ale to, co potem nastąpiło, to już było w typowym warszawskim demokratycznym stylu. Oto całe towarzystwo podążyło na śniadanie do... najbardziej luksusowej sali restauracyjnej w Warszawie — sali malinowej w hotelu Bristol. (Kto płacił za to śniadanko w tym drogim hotelu? Nie byłoby to lepiej użyć tych pieniędzy... produktywniej?) I tam, w tej malinowej sali, zaczęła się uczta z licznymi toastami. I z czupryn rządowych, wojskowych i stróżowskich podobno dobrze się kurzyło...

Napaść „Izwiestji” na Polskę

W ZWIĄZKU ZE ZJAZDEM EMIGRANTÓW LITEWSKICH W RYDZE.

Warszawa, 16.11 (Tel. wł.) Ostatni numer moskiewskiej „Izwiestia” zamieszcza wielki artykuł skierowany przeciw Polsce, a to w związku ze zjazdem emigrantów litewskich w Rydze.

Artykuł ten polemizuje z „Polską Zbrojną” i twierdzi, jakoby poseł pol-

ski w Rydze zaopatrywał w broń litewskich emigrantów. Jak się znaje napaść „Izwiestji” ma na celu odwrócenia uwagi opinii publicznej w Rosji od wypadków rozgrywających się na terenie wewnętrznym i skupienie jej na polityce międzynarodowej.

Minister Stresemann

O ROKOWANIACH HANDLOWYCH POLSKO - NIEMIECKICH.

Berlin, 16.11. (PAT.) „Nowy Dziennik” przynosi wywiad swego wiedeńskiego korespondenta z niemieckim ministrem spraw zagranicznych Stresemannem. Minister Stresemann oświadczył m. in.

Naczelną zasadą naszej polityki jest pokój i pojednanie. Ołbrzymia większość narodu stoi na nami — oświadczył minister. Następnie korespondent „Nowego Dziennika” poruszył sprawę stosunków niemiecko-polskich. W spra-

wie tej minister Stresemann oświadczył: Z krajami, które sąsiadują z Niemcami na wschodzie, prowadzimy obecnie rokowania gospodarcze, które jednak mogą wyjść poza ramy polityki ekonomicznej. Jeżeli chodzi o moje osobiste zdanie, to spodziewam się z całego serca, że rokowania te zakończą się pomyślnym rezultatem. Lozarno musi się stać żywym symbolem i musi doprowadzić do wykluczenia możliwości powtórzenia się wojny.

TAJEMNICZY SAMOCHÓD

na ulicach Kłajpedy

MIAŁ BYĆ HASŁEM DO WYWOŁANIA REWOLTY.

Kowno, 16.11 (AW) Donoszą z Kłajpedy, że komendant wojskowy w Kłajpedzie zaalarmował władze kowieńskie o ukazaniu się i aresztowaniu w okolicy Kłajpedy auta ciężarowego z kilkunastu tajemniczymi manifestantami, wznoszącymi okrzyki antypaństwowe.

Aut oze sztandarem czerwonym dążyło do Kłajpedy. Jak się później

okazało, w liczbie aresztowanych manifestantów znajduje się dwóch posłów sejmu kłajpedzkiego.

W związku z tem w Kownie kolportowane są w kołach politycznych pogłoski, jakoby w Kłajpedzie przygotowywano przewrót.

Hasłem do wybuchu, miało być ukazanie się zatrzymanego zawczasu samochodu.

Echa śląskie.

Z Sejmu śląskiego.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu śląskiego dokonano wstępnie wyboru członków Rady wojewódzkiej. Sekretarzem Sejmu śląskiego wybrano posła Sobotę. Zkolęgi uchwalono w drugim i trzecim czytaniu ustawę w sprawie zniesienia ustawy o zapewnieniu równowagi budżetowej, oraz nowelę do ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych. Również w drugim i trzecim czytaniu uchwalono wniosek nagły klubu Ch. D. w sprawie przyznania urzędnikom województwa śląskiego takiego podatku mieszkaniowego, jaki pobierają urzędnicy państwowi w Warszawie z mocą obowiązującą od 1 października 1927 r.

Sejm odrzucił wniosek prokuratora przy Sądzie apelacyjnym w Katowic-

ach o wydanie posłów Ignacego Gwoździa, dr. Rakowskiego i Biniszkiwicza. W końcu uchwalono w drugim i trzecim czytaniu wniosek o ordynacji wyborczej

Woźny defraudant.

Dnia 15 b. m. zarząd Huty Pokoju w Katowicach polecił woźnemu Rudzie Adamowi z Katowic (Marjačka 37) zrealizować w Banku Polskim czek na 55.000 zł. Jak się okazało, Ruda pieniądze podjął i ulotnił się z nimi w nieznanym kierunku. Najprawdopodobniej umknął on do Niemiec.

Wyjazd p. wojewody.

P. wojewoda dr. Grażyński wyjechał dziś w sprawach służbowych do Warszawy.

Wiadomości ze stolicy.

GEN. KUKIEL I GEN. PLATOWSKI — jak już donosiliśmy — awansowani z wojska przed dwoma tygodniami (na własną prośbę) objeli stanowiska w zawodzie cywilnym: gen. Kukiel został docentem polskiej historii nowożytnej na uniwersytecie Jagiellońskim, inż. Platowski dyrektorem Towarzystwa eksploatacji soli potasowej we Lwowie. Przez ostatni miesiąc nie mają oni prawa występować w mundurach wojskowych.

PRZED POLSKIM LOTEM WARSZAWA-KALKUTA. Dwaj polscy lotnicy Kazimierz Skraba kierownik montażu w Centr. warsztatach lotniczych w Warszawie i Kazimierz Piłkorski znany pilot-mechanik, czynili przygotowania do wielkiego rajdu powietrznego: Warszawa-Kalkuta na płatowcu własnej budowy i o zupełnie oryginalnej konstrukcji.

TRAGEDJA SKAPCA. Do polski w Warszawie zgłosił się 78-letni Fr. Gasiński, który posiadał 200 sztuk złotych dukatów z r. 1850, w czasie pacy niemieckiej ukrył je w garażu i zakopał w piwnicy, gdzie co pewnym czasie zachodził nocą dla skontrolovania, czy mu skarb nie zaginął. Kiedyś onegdaj wykonał tę kontrolę, garni-ka już nie znalazł. Okazuje się, że 78-letni starzec nie miał nikogo z rodziny, a przysypywanie i dźwignię złotych dukatów w ciszy nocnej spowodowały jedyną jego przyjemność. Przypomina się skapiec z komedji Molierowskiej...

ARESZTOWANIE KOMUNISTY W OSTATNIEJ CHWILI. Funkcjonariusze policji politycznej aresztowali onegdaj na dworcu wschodnim w specjalnym pociągu emigracyjnym odchodzącym do Gdańska niejakiego Stefana Keta z Brzeżan (pow. Pruski). Stefan Ket był seiganym przez władze sądowo-śledcze za wybitną działalność jako członek komitetu wydziału zachodniej Białorusi. Aresztowany w ostatniej chwili przed odejściem pociągu komunista posiadał paszport zagraniczny oraz bilet na okręt holenderskiej linii okrętowej do Ameryki. Znalezione przy nim znaczne ilości bibuly agitacyjnej przewidzianej do kolportażu.

NIEUŁADY WIEC I MANIFESTACJA. Garstka młodzieży uniwersyteckiej w Warszawie uzyskawszy od komisarzy Rządu pozwolenie na odbycie wiecu w sprawie obniżenia czesnego, zebrała się w sali Tow. inżynierskiego. Jak się następnie okazało, organizatorzy wiecu, należący do lewicowych poglądów, na wiecu tym chcieli dać wyraz swym ideałom politycznym i zamiast o sprawie opłat uniwersyteckich usiłowali wygłaszać mowy polityczne. Usiłowania te uniemożliwił przedstawiciel władzy, który kilkakrotnie zwracał się do przewodm o przerwanie apolityczności zebrania. Dzięki temu wiec szybko ukończono i uczestnicy opuścili salę na ulicy zainstrowali międzynarodówkę i skierowali się ku Krakowskiemu Przedmieściu. Policja szybko urochomiła swe rezerwy, których widok skłonił manifestantów do rozzejścia się.

TRAGICZNY WYPADEK NA CMENTARZU. Widownia tragicznego wypadku był emientarz Bródzkiński w Warszawie. W godzinach popołudniowych przez główną bramę wjechał karawan z trumną. Gdy karawan znalazł się w pobliżu kwatery gdzie się miał odbyć pogrzeb, żandarnierzy zajęli się zdejmowaniem trumny. Ponieważ skutkiem niedostatecznej obsługi służba pogrzebowa czynności tej dokonywała zbyt powoli, jeden z uczestników pogrzebu 26-letni szewc Tomasz Szymański poprosił z pomocą i stanął przy karawanie, chcąc potrzymać trumnę. W chwili gdy żandarnierzy, stojący na karawanie, podawał Szymańskiemu trumnę, niewiadomej przyczyną, konie nagle ruszyły. Żandarnierz stracił równowagę i trumna runęła na głowę Szymańskiego. Szymański upadł i zemdlał.

Kontury przyszłości.

(Od własn. koresp. „Kur. Zachod.”).
Warszawa, 15 listopada.

Wchodzimy już bezapelacyjnie w okres przedwyborczy. Jest już rzecz pewna, iż pod koniec kadencji p. Prezydent obwieści za pośrednictwem „Monitora” o wygaśnięciu mandatów i o terminie rozpisania nowych wyborów.

Stronnicтва już czynią przygotowania do batalii. Toczy się rozmowy nieobowiązujące, są prowadzone żywe przetargi i o bloki i o mandaty narodzi. Pojawiają się nawet w prasie pierwsze wiadomości osobiste, kto ma zamiar kandydować, a kto chce się wycofać z pracy parlamentarnej.

Wiadomości personalne są w tej chwili jeszcze przedwczesne. Wszelkie ten temat doniesienia są bądź to domysłami, przypuszczeniami lub prądopodobieństwem, jednakże pozytywnie nigdzie te kwestje nie są narazie ustalone. Co więcej, nie są jeszcze ustalone bloki wzajemne i wzajemne ustosunkowanie się stronnicтва do siebie.

Zanim pojawi się dekret Prezydenta o rozwiązaniu ciał ustawodawczych, niewątpliwie rozmowy będą doprowadzone do tego stadium, że będzie już można mówić o pewnych warunkach realnych. Dzisiaj można się orientować jedynie w przybliżeniu, nie mniej jednak można już dzisiaj zrobić sobie obraz zarysu bloków. Oczywiście w tej chwili są to tylko zarysy mgławicowe, wszelako doświadczenia z okresu wyborów do samorządu marszałkowskiego dają pewne doświadczenia niezamodne.

Jak się podzielią ugrupowania? Trzeba stwierdzić, iż mamy do czynienia z tendencją i w lewicę i w prawo do tworzenia bloków. To jest punkt wyjścia przy wszelkich rozważaniach i to jest pewnik, w tej chwili opierający się jeszcze na inkompatybilnych i nieodmownych, to jest realna marość, z którą powinniśmy liczyć każdy polityk realny.

Czy podstawa bloków będą jakikolwiek hasła zasadnicze? Powięd tak.

Sanacja myślna hasło reformy ustroju, lewica — obronę demokracji i parlamentarizmu.

W gruncie rzeczy tak pojęte hasła są zbyt ogólnikowe, by stanowiły program konkretny. Reforma ustroju jest pojęciem zbyt szerokim i pod nią można wszystko podsunąć, podobnie jak hasło obrony demokracji i parlamentarizmu jeszcze nie nie mówi, jak sobie wyobrażają te stronnicтва dalszy rozmiar wypadków.

Byłoby niebezpiecznym lekkomyślnie twierdzić, iż hasła tak napełnione sformułowane nie wystarczają za platformy wyborcze. Owszem, stanowią one dostateczną podłogę.

Niedaruno „Czas”, zapominając, iż konserwatyści pójdą do kampanii wyborczej samodzielnie, zaznaczył, iż mogą się porozumieć z grupami, stojącymi na podobnym, co zachowawczy, stanowisku w sprawach zasadniczych, przedewszystkiem w sprawie zmiany państwa. Ponieważ osoba p. Piłsudskiego jest dla nich punktem zmiany ustroju, przeto blok ten streszczałby się w skrócie: „Środowisk, które do osoby p. Piłsudskiego odnoszą się z bezwzględnym oddaniem się, dla których jego osoba jest szczytem i programem.”

Nie trudno dociec, kto do takiego bloku należałby, więc zachowawcy z organizacji zachowawczej pracy państwowej i pramicy narodowej, prawy partja pracy, więc związek narodzi Rzplitej. Ze posiadają duże nadzieje i że im robiono dalekie nadzieje, wystarczą zaznaczyć, iż na zasadach ziemskich mówiono sobie o 80 mandatach zachowawczych!

Tutaj zapewne należy doliczyć także i grupę Bojki i katolicko - ludowicy, którzy acz są faktycznie organizacją par excellence lokalną, jednakże w ostatnich czasach rozwinieli działalność w centrum państwa, naogół z znaczącego powodzenia.

Drugim ośrodkiem będzie lewica. W imię obrony demokracji i parlamentarizmu przygotowuje się tutaj blok lewicowy, w który wchodzi: P. P. S.

Wyzwolenie i stronnicтво chłopskie. Rokowania pomiędzy PPS-owcami a Wyzwoleniem toczy się od dawna i są na dobrej drodze. Prawdopodobnie w nich także udział i stronnicтво chłopskie, które za żadną cenę nie stanie do wspólnej z zachowawcami listy sanacyjnej. Posiada wprawdzie silną sanacyjną frondę w postaci grupy Stapińskiego, wyszła tutaj panuje przekonanie, iż Stapiński przemieści się do pierwszego bloku „pilsudczyków”.

Ta grupa stronnicтва — nie można przesądzać jeszcze, w jakich ramach się ona zbliży — żywi nadzieje przeprowadzenia znaczniejszej liczby posłów tak, by mogła po wyborach dyktować marsz. Pilsudskiemu marunki. Wśród nich panuje przekonanie, iż w rytmiku zwycięstwa lewicy Pilsudski zmieni swój stosunek do ciał prawodawczych, stanie na gruncie współdziałania z nimi, i polityce ogólnej nada kierunek lewicowy.

Wtedy przystąpi do realizowania owości zamachu majowego, do urzeczywistnienia zasad, wytyczonych przez rząd Moraczewskiego z r. 1918.

— Wyłączenie bez odszkodowania i rozdział kościoła od państwa! — oto dwa zasadnicze wskazania nasze — określał jeden z przewodców lewicy swój program.

Do wytworzenia tych dwóch bloków, z których pierwszy operuje silnymi iluzjami, a drugi realnie traktuje zagadnienia przyszłości, przyjdzie w niedalekim czasie.

Niechaj to będzie wskazaniem dla postępowania czynników umiarkowanych.

Niebezpieczeństwo jest silniejsze, niż nam się zdaje. Kunktatorstwo lub oportunistyczny oportunizm zemści się przedewszystkiem na państwie, potem w pierwszej linii na — oportunistach samych!...

H. W.

Palestyna a Polesie.

BANKRUCTWO IDEALU PALESTYŃSKIEGO. — PLAN KOLONIZACJI POLESIA PRZEZ ŻYDÓW. — CO O TEM MÓWIONO W CHICAGO? — GROźNE NIEBEZPIECZEŃSTWO POMOSTU ŻYDOWSKIEGO.

Ideał państwa żydowskiego w Palestynie, tak modny przed kilku laty, wśród ludności żydowskiej, zbladł zupełnie, a w 10-tą rocznicę ogłoszenia deklaracji Balfoura powstało po nim tylko wspomnienie, czone przez koła syjonistyczne pod kątem platonicznego ideału.

Sami żydzi coraz otwarciej przyznają się do tego bankructwa, o którym m. i. świadczą głosy prasy żydowskiej z racji niedawno odbytego kongresu syjonistów w Bazylei. I tak organ żydowski „Wort” pisze bez osłonek:

rzekomy ich entuzjazm patriotyczny, gdy niedawno tak wrogo, a conajwyżej neutralnie wobec Polski usposobiono bułce barcerzy żydowskich wznoszą okrzyki na cześć Polski i jej reprezentantów.

Bankructwo idei palestyńskiej wyłożyło również kwestje kolonizacji żydowskiej na Polesiu. Żydzi nie mają się gdzie podziąć w Polsce nawet przy największej przychylności Rządu wobec ich rozrostu. Wypychają się na Pomorze z apetytem spoglądają ku Wielkopolsce. Zagranicę również nie mogą emigrować, bo wstęp im zamkają wszystkie państwa. Upatrzyli sobie zatem nowy teren ekspansji wewnętrznej w Polsce i naśladując system przyjęty w Sowietach, oglądają się za kapitałem, któryby im umożliwił osuszenie Polesia i osadzenie tam na roli nadmiar ich naturalnego, a tak olbrzymiego przyrostu ludnościowego. Sprawą tą zainteresował się już podobno międzynarodowy kapitał żydowski, który współdziała już w tworzeniu kolonii żydowskich na terenie Sowietów.

Pesymiści twierdzą, że syjonizm nie ma już żadnych widoków dalszego rozwoju.

Szczególnie beznadziejna jest perspektywa na wielkie i główne zadanie syjonizmu: stworzenie większości żydowskiej w Palestynie.

Wielkie przesilenie w kolonizacji zagraża zmniejszeniem znacznej części różnych zdobyczy już uzyskanych tam przez żydów.

Takie nastroje pesymistyczne dały się wyczuwać także na kongresie. Radykalni syjonisci jawnie wolałi, że syjonizm zbankrutował.

A nawet ze strony optymistów nie rozlegały się mocne dźwięki odwagi ani nadziei.

Bankructwo idei palestyńskiej wyłożyło również kwestje kolonizacji żydowskiej na Polesiu. Żydzi nie mają się gdzie podziąć w Polsce nawet przy największej przychylności Rządu wobec ich rozrostu. Wypychają się na Pomorze z apetytem spoglądają ku Wielkopolsce. Zagranicę również nie mogą emigrować, bo wstęp im zamkają wszystkie państwa. Upatrzyli sobie zatem nowy teren ekspansji wewnętrznej w Polsce i naśladując system przyjęty w Sowietach, oglądają się za kapitałem, któryby im umożliwił osuszenie Polesia i osadzenie tam na roli nadmiar ich naturalnego, a tak olbrzymiego przyrostu ludnościowego. Sprawą tą zainteresował się już podobno międzynarodowy kapitał żydowski, który współdziała już w tworzeniu kolonii żydowskich na terenie Sowietów.

Inne pismo żydowskie „Moment” zaznacza, że emigracja żydów polskich do Palestyny była przed kilku laty wynikiem „polityki podatkowej Grabskiego”, a nawet organ syjonistów „Hajnt” zamieścił następującą uwagę syjonisty posła M. Frostiga:

Inicjatywa wyszła od żydów z Polski. Cały plan — jak mówił na konferencji w Chicago wiceprezes żydowskiej organizacji „Joint” — ma być korzystną nietyklo dla żydów, ale i dla Polski. Wywody z chicagowskiej konferencji powtarza żargonowy „Hajnt”, w którym czytamy:

W ruinę zamieniła się organizacja syjonistyczna w Polsce, jeszcze przed kilku laty tak mocna i zwarta. Liczba składek spada i na kongres syjonistów z Polski nie mogą już posyłać dość znacznego przedstawicielstwa z największego, 3-miljonowego zbiorowiska żydowskiego w Polsce; kwestja na fundusze syjonistyczne coraz bardziej się zmniejsza; wpływ syjonistów z Polski na syjonistyczną organizację światową i na dzieło odbudowy Palestyny jest znikomy.

Wileńszczyzna o dobrym obszarze musi mieć osobną organizację, a będąc niegdyś jednym z najlepiej zorganizowanych terytoriów syjonistycznych, nie może obecnie wysłać doń jednego delegata na kongres.

W Małopolsce wschodniej jest osłabienie impetu syjonistycznego, obojętność na najświetsze zadania syjonizmu; polityka osób, zamiast idei; tam oddano się całkowicie sprawom polityki krajowej... Najlepiej jest w Małopolsce zachodniej.

Polska otrzymała pożyczkę — 70 milionów dolarów. Ma ona być użyta na gospodarczą odbudowę. Grupa polskich żydów zorganizowała już kampanję dla poparcia rolniczej kolonizacji żydowskiej w Polsce.

Pod wpływem powodzenia kolonizacji na Krymie zrodził się u polskich żydów pęd do pracy na roli.

Konkretnie idzie o 4 lub 5 milionów akrów błot pniek, które przeważnie należą do Polski. Ziemi tej nie można uprawiać przed osuszeniem i zdrenowaniem; każdy jednak milion akrów osuszony i obrobniony da możność osiedlenia 40,000 żydowskich rodzin.

Nawet żargonowy pisarz Szulem Asz pisze, że kiedy ujrzał syjonistów na kongresie w Bazylei, nie chciał słuchać nawet ich obrad. Jednym słowem degrengolada na całej linii!

W związku z bankructwem idei żydowskiego państwa w Palestynie, żydzi w Polsce zaczynają coraz poważniej myśleć o usadowieniu się najmniejszemu w granicach Rzeczypospolitej Polskiej. Tem należy tłumaczyć

Czy można spodziewać się, że Rząd polski odda tę ziemię? — zastanawia się dalej wiceprezes „Jointu”.

Nie wierzę — by rząd polski nie znalazł rezultatów żydowskiej kolonizacji na Krymie. A poza tem, gdzie pójdą żydzi z Polski? Dokąd? Może wysłać ich na Saharę? Nie znamy kraju, któryby mógł obecnie przyjąć tak wielki strumień emigracji. Wszystkie obrony są zamknięte. Żydzi muszą pozostać w tych krajach, gdzie dotychczas żyli.

Jakkolwiek plan skonsolidowania Polesia jest dla żydów ponętny, dla Polski przedstawia się on jako eksperyment niebezpieczny. Chodzi bowiem nietyklo o zasadę, czy żydzi mają kolonizować Polskę czy Palestynę, czy mają wreszdt wejskać się do Polski i tu osiedlać, ale o niebezpieczeństwo, groźne dla samej państwowości polskiej.

Polesie i ziemie przylegające do Polesia ze strony polskiej i sowieckiej mogłyby się bowiem stać z czasem pomostem polsko-sowieckim w najgroźszym i najgroźniejszym tego słowa znaczeniu. Dołóżba bowiem wiedzieć, że w ostatnich czasie rząd sowiecki rozpoczął bardzo intensywną kolonizację żydowską właśnie na tych obszarach, do których przylega bezpośrednio polskie Polesie, wobec czego aktualnym jest przypuszczenie, że po stronie sowieckiej dzieje się to w związku z planem kolonii żydowskich w Polsce.

Gdyby więc po latach powstał pomost żydowski między Polską a Sowietami poprzez dzisiejsze bagna polskie, pomost żywy i bardzo sprzyjający przenikaniu sowieckich wpływów politycznych do Polski, wykładby stał dla Polski znacznie większy kłopot w ustosunkowaniu się do takiej mniejszości żydowskiej, która oparta o Sowiety stałoby się zarzewiem bezwzględniego separatyżmu żydowskiego

1. P

Jubileusz POLITECHNIKI LWOWSKIEJ.

Pięćdziesiąt lat upłynęło dziś 15 bm. od chwili uroczystego poświęcenia i oddania do użytku Politechniki Lwowskiej, gmachu głównego przy ul. Leona Sapiehy oraz gmachu wydziału chemicznego przy pl. Jura, budowanych pod kierownictwem prof. Zacharjiewicza.

Uroczystość poświęcenia odbyła się dnia 15 listopada 1877 r. w połączeniu z inauguracją nowego roku naukowego i objęciem władzy przez rektora prof. Juliana Zacharjiewicza. W uroczystości tej wzięli udział arcybiskupi dwóch innych obrządków, namiestnik Alfred hr. Potocki, marszałek kraju Ludwik hr. Wodzicki i austriacki minister oświaty dr. Karol Siro-mayer.

Gmachy były obliczone na 500 słuchaczy, a w r. 1926-27 liczy już 2,109 słuchaczy. Od roku 1911 Politechnika Lwowska przyjmuje w poczet studentów także i kobiety. Ilość ich jednak nie była nigdy duża. W r. 1926 doszła do cyfry 92.

Razem z wzrostem liczby studentów, z rozwojem wiedzy i powstawania nowych gałęzi nauk technicznych, wzrasta ilość katedr profesorskich i pomocniczych sił naukowych. Podczas gdy w początkach w r. 1847-48 (t. zw. szkole realnej) grono profesorów składało się z 7 profesorów, 6 docentów, 5 naukowców języków i rysunków i 5 asystentów, razem 21 osób — to w r. 1926-27 istnieje 76 systematycznych katedr, 59 obsadzonych katedr, 76 docentów, 209 adiunktów i asystentów. W roku 1921 przyłączono do Politechniki byłą Akademię rolniczą w Dublanach, stworzono wydział rolniczo-lasowy, oraz utworzono nowy wydział ogólny, w celu kształcenia nauczycieli dla szkół średnich.

Od wprowadzenia egzaminów dyplomatycznych, tj. od r. 1878, wydała Politechnika Lwowska 2975 dyplomów inżynierskich.

W r. 1901 uzyskała Politechnika prawo udzielania stopni doktorskich i dotychczas wydano 88 dyplomów doktorów nauk technicznych. Ponadto nadała politechnika 12 osobom wyjątkowo zasłużonym stopnie doktorów nauk technicznych honoris causa, m. in. p. Prezydentowi Rzplitej prof. Meisickiemu, p. Curie - Skłodowskiej, marszałkowi Francji i Polski Fochowi i innym.

Poza działalnością dydaktyczną i naukową brała Politechnika zawsze wydatny udział w życiu społecznym i obywatelskim. Wielka wojna, legjony, walka o Lwów, udział we wszystkich walkach odrodzonych wojsk polskich, to wszystkie etapy, w których młodzież Politechniki bierze najczynniejszy udział.

Okres organizowania państwowości polskiej powołał znowu długi szereg profesorów, wykładowców i studentów Politechniki Lwowskiej do żmudnej pracy w pierwszych sferach na wielu ważnych stanowiskach.

ZYGZAKIEM.

Śnieg.

A gdy tak w życiu i ciężko i ciasno,
To lubą zjawą jest dziecięcy wiek,
Który ma oczy i trzaskające jasną
Białe czoło, jak ten pierroszy śnieg.

Alle się muśli czasem smętnie płotą
Bo z sadyb ludzkich wieje do serc
chlód:
Śnieg się pod nogą ludzką zmienia w
błoto
I do dusz jasnych też przylega brud.

Drugi się życia nie ustroją no różę
I gorycz dzieciom skrzywi linję ust:
Śnieg się ten biały zamieni w kałuże.
A białe czoło tysiąc przetnie bródz.
(6).

MIGAWKI.

ROZKOSZE JESIENI.

Kiedy słońce wiosenne poraz pierwszy uśmiechnie się do ludzi wesoło, albo gdy pierwszy śnieg spadnie, wówczas najaktualniejszym tematem rozmów małżeńskich i feljtonistów jest zmienność pór roku i związana z tem konieczność kupna nowych części garderoby: dla pana domu gietry i jedna skórę do podniszczonego futra, dla pani śniegowce, sweter, dla Jurka kalosze, dla Miecicia ciepłe majteczki, dla Jadzi włóczkową czapkę, a dla Bobusia konieczne saneczki, żeby miał okazję do nabijania sobie guzów. Poza tem piwnicę trzeba napęcznie węgiem, w piecu kafele popękane zastąpić nowymi i kupić kilometr waty do zatykania szpar w oknie. Słowem życie głowy i główki domu staje się niezmiernie urozmaicone, pełne radości i krzyku, nie licząc podatku miejskiego od lokali.

Śliczna jest jesień, szczególnie około św. Marcina, gdy pierwsze niewinne płatki śniegu spadają z wysokości szarobłękitnego nieba, zamieniając ziemię w jakąś krainę zaczarowaną, lśniąca mirjadami skrzących się kryształów.

Cudna jesień!
Ale i na niepokalany na oko bicułym płaszczu późnej jesieni są plamy duże, straszne, okropne: saneczki Bobusia, majteczki Miecicia, śniegowce, kalosze, węgiel i wata.

O, jakże bezradziejnie długie są wieczory listopadowe i rachunki składu z konfekcją męską, żeńską i ni-jaką.

Ojcowie rodzin, Jadz, Jurków i Bobusiów, wy mnie jedni rozumiecie i nad wami lży leję gorące, które na mroźnym wiatarku listopadowym zamieniają się w lód i spadają na ziemię jak perły męczeństwa ojcowskiego.

Żal mi was, cierpietnicy, żal mi was serdecznie!

Czarny.

Kacik humorystyczny.

UCZCIWE NAZWISKO.

Sędzia: Oskarżony pan jest, że się pan dopuścił szeregu fałszerstw i nadużyć przytem posługiwał pan się fałszywym nazwiskiem.

Oskarżony: Panie sędzio, to tylko dla tego aby nie zasargać mego uczciwego nazwiska.

ILE DOSTANIE.

Właściciel teatru zabezpieczył swój bu dynek od pożaru. Po podpisaniu umowy pyta się agenta:

— A więc, jeśli jutro mój teatr spłonie ile wówczas dostanę?

— Mniej więcej dziesięć lat, panie dyrektorze.

ZMIANA REPERTUARU.

Wędrowna trupa aktorska przybyła do miasteczka. Dyrektor przypomina głównemu aktorowi:

— A niech pan pamięta, że dziś gramy Hamleta!

— Hamleta? No to niech dyrektor da 50 groszy na golarza, od trzech dni się nie golłem!

— 50 groszy? Nie mogę. Wobec tego zagramy „Lady Macheth”

Obrady ojców miasta w Olkuszu.

SPRAWA WYBORÓW ŁAWNIKA I EMERYTURA P. RADŁOWSKIEGO

Ostatnie posiedzenie Rady miejskiej, zawierało następujące punkty: odczytanie protokołów posiedzeń Magistratu i Rady miejskiej, złożenie mandatów przez ławnika i radnego, emerytura wiceburmistrza, oddanie gruntu pod budowę sądu, wybory ławnika i wydanie drzewa na budowę domów wzgl. reparacje.

Przed rozpoczęciem obrad, radny Wajsfelisz postawił wniosek o przeliczenie sprawy wyboru ławnika na jedno z pierwszych miejsc, motywując wniosek tem, że p. Gurbiel złożył mandat ławnika jeszcze w początku października r. b., a na jego miejsce dotąd nie został wybrany następca. Radny Gierymski sprzeciwia się wnioskowi, słusznie zwracając uwagę, że jeżeli sprawa dostatecznie dojrzała, to i tak na tem posiedzeniu będzie załatwiona. Po przegłosowaniu sprawa wyboru ławnika pozostała w swojej kolejności. Odczytano list p. Golńskiego o złożeniu mandatu członka Rady miejskiej. Burmistrz p. Starkiewicz przedstawił zły stan zdrowia wiceburmistrza p. Radłowskiego, który po 40-letniej intensywnej pracy w samorządzie, wyczerpał swe siły żywotne do tego stopnia, że dziś praca jest mu przez lekarzy zabroniona. Burmistrz St. wysunął wniosek postawienia wiceburmistrza w stan spoczynku i przyznania emerytury w wysokości 360 złotych miesięcznie, oraz opału i światła bezpłatnie. Radny Weisfelisz propo-

nował odłożenie sprawy przyznania p. Radłowskiemu emerytury, a natomiast udzielenie mu dalszego urlopu. Radny Lubodziński był za przyznaniem wiceburmistrzowi 300 zł. miesięcznie, wniosek swój jednak cofnął. Po przegłosowaniu, prawie jednogłośnie zapadła uchwała przyznania wiceburmistrzowi emerytury w myśl wniosku p. Starkiewicza.

Jednogłośnie postanowiono w myśl pisma p. prezesa Sądu okręgowego w Sosnowcu, oddać skarbowi państwa tytułem darowizny na własność i posiadanie, 500 pretów kwadratowych gruntu miejskiego naprzeciw starej elektrowni, pod budowę gmachu dla instytucji sądowych. Ponadto Rada miejska ofiarowała bezpłatnie: 1) drzewo na budowę z lasów miejskich w stanie okragłym i w ilości odpowiadającej kosztorysowi, 2) kamień w kamionce miejskiej w ilości potrzebnej i 3) piasek z terenów miejskich w miarę potrzeby.

Wybór ławnika na miejsce p. Gurbieła po dyskusji, mimo sprzeciwu radnych żydów, — odłożono do następnego zebrania Rady miejskiej, które odbędzie się już w dniu 19 b. m. Wybory te odłożono w celu dania możliwości radnym uzgodnienia stanowiska co do kandydata. Upoważniono Magistrat do wydania biednym mieszkańcom miasta odpowiedniej ilości drzewa na budowę domów, względnie reparacje.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

17	Dziś Grzegorza Cud
	Jutro Odonu P.
CZWARTEK	Wsch. słońca 6 56
	Zach. „ 15 43

Kinoteatry w Sosnowcu

grają dzisiaj:

Kino „Zagłębie” — Wkrótce „Zew morza”.

Kino „Sfinks” — „Fanciszek z Assyżu”.

× DOROCZNE ZJAZDY LEKARZY POWIATOWYCH. Dla ujednostajnienia polityki sanitarnej w państwie, Ministerstwo spraw wewn. zarządziło, aby w każdym województwie odbywały się raz do roku zjazdy lekarzy powiatowych. Celem takiego zjazdu będzie uzgodnienie aktualnych spraw z dziedziny administracji sanitarnej i higieny zapobiegawczej. Na zjazdy będzie delegowany przedstawiciel M. S. W.

× PRZYJMOWANIE OFICERÓW REZERWY DO SŁUŻBY CZYNNEJ. Ministerstwo spraw wojskowych postanowiło w drodze wyjątku przyjąć szereg oficerów rezerwy do służby czynnej, o ile posiadają specjalne wykształcenie fachowe, potrzebne w danej dziedzinie służby wojskowej jak np. specjalistów lekarzy, specjalistów chemików. Między innymi zezwolono na przyjęcie do służby sprawiedliwości w wojsku kilku oficerów rezerwy ze specjalnymi wiadomościami prawniczymi, zwłaszcza z dziedziny prawa cywilnego i administracyjnego, dla użytku w służbie administracji armii, prac ustawodawczych i t. p., jak niemniej wybitnych kryminologów. Prośby o przyjęcie przyjmują fachowe departamenty. odnośnie więc do pracowników departamentu sprawiedliwości przy Min. spraw wojsk. w Warszawie.

× USTALENIE TYPÓW MAKI. Donoszą z Warszawy: W Rządzie odbywają się narady w sprawie ustalenia obowiązujących na terenie Polski typów maki. W chwili obecnej typów tych mamy wielką ilość, co umożliwiło przedsiębiorcom rozmaite manipulacje, bynajmniej nie na korzyść konsumentów.

Ustalono typy maki będą musiały posiadać odpowiednie warunki, t. zn. d-

kreślony skład chemiczny, określony wy gład i t. p. Niestosowanie się młynarzy do tych przepisów pociągnie za sobą odpowiednie represje.

Repertuar teatru w Sosnowcu

Dziś w czwartek — teatr nieczynny.

W sobotę — jeden gościny występ znakomitej primadonny Kazimierzy Horbowskiej, Matjana Wawrzkowicza, tenora scen warszawskiej i lwowskiej, duetu Jurhan i innych. W programie fragmenty z operetek „Marica”, „Bajadera”, „Paganini”, „Król kawy” oraz wielu innych szlagierów, śpiewnych i baletowych. Ceny od 1.20 do 6 zł. Abonament ważny procentowy. Początek o godzinie 8.15.

W próbach „Potasz i Perlmutter” z dyr. Zbuckim w roli głównej.

Teatr na „Saturnie”.

W czwartek „Pan naczelnik — to ja” z dyr. Zbuckim w roli tytułowej. Początek o godz. 8.15.

Teatr w Katowicach.

KONCERT „OGNIWA”.

Józef Turczyński, znakomity pianista polski, przybywa do Katowic i wystąpi w Beethovenowskim koncercie symfonicznym tow. śpiewu „Ogniwo” dnia 23 bm. w teatrze polskim wieczorem. Artysta odegra m. in. koncert fortepianowy Ec-Dur Beethowena. Poza tem występują artyści śpiewacy pp.: Laura Kochańska, St. Barwińska, J. Stepiński i J. Popiel. W programie widnieją m. in. chórowe utwory Beethovenowskie, jak „Cisza morska i Szczęśliwa żegluga”, oraz wspaniała fantazja chórowa op. 80, w której biorą udział wszyscy artyści soliści z prof. Turczyńskim na czele oraz chór i orkiestra. Batuta spoczywać będzie w ręku dyr. Instytutu muzycznego St. M. Stońskiego. Niewielką ilość pozostałych biletów nabyć można przy kasie teatralnej.

REPERTUAR.

Piątek 18 bm. występ Leona Wyrwicza.

Sobota 19 bm. „Casanova”.

Niedziela 20 bm. „Rycerskość wieśniacza i balet” popoł. o godz. 3.30.

Niedziela 20 bm. „Bolesław Śmiały” wieczorem.

Posiedzenie Rady m. Czeladzi

ODBĘDZIE SIĘ WE CZWARTEK
t. j. DZISIAJ.

Na ostatnim posiedzeniu Zarządu m. Czeladzi, ustalono termin posiedzenia Rady miejskiej na dzień 17 b. m., t. j. dzisiaj o godz. 6 wieczorem, z następującym porządkiem obrad: sprawozdanie Zarządu miasta, Rozpatrzenie i uchwalenie dodatkowego budżetu na rok 1927-28, Wniosek klubu „Jedności robotniczej” w sprawie zaopatrzenia bezrobotnych i biednych w żywności na zimę, Wniosek klubu „Jedności robotniczej” w sprawie przyznania zapomogi pracownikom Magistratu, Wniosek klubu „mieszkańców demokratycznego” w sprawie odprawy dla b. Zarządu miasta w wysokości 5-miesięcznej pensji, Wniosek klubu „mieszkańców - demokratycznego” w sprawie obniżenia stopy procentowej od pożyczek udzielanych rolnikom z kapitału żelaznego, Wniosek klubu „mieszkańców - demokratycznego” w sprawie oświetlenia ulicy Szpitalnej i Węgrody, Wniosek klubu „mieszkańców - demokratycznego” w sprawie rozbudowy prowizorycznego wodociągu. Wolne wnioski i interpelacje.

× KREDYT DLA ROLNIKÓW NA NAWOZY SZTUCZNE I NASIONA. Powiatowa kasa oszczędności w Będzinie, wzorem lat poprzednich przystępuje do akcji zaopatrzenia rolników powiatu Będzińskiego w nawozy sztuczne i nasiona do zasiewów wiosennych. Z uwagi na ściśle wyznaczony termin przyjmowania zamówień przez zakłady w Chorzowie, Powiatowa kasa oszczędności zgłoszenia osób zainteresowanych przyjmuje tylko do dn. 15 grudnia r. b. i po tym terminie bezwzględnie zamówienia przyjmowane nie będą.

Zaznaczyć należy, iż zgłoszenia przyjmowane będą tylko grupowe, t. j. zbiorowe całej wsi, względnie kółek rolniczych. Z nawozów sztucznych można zamawiać azotniak, saletrę, superfosfat, sól potasowa i ryccynus, a z nasion siewnych: owies „Ligowo” oraz jęczmień „Hanna”.

Artykuły te wydawane będą rolnikom na 9 miesięczny kredyt, czyli do przyszłych zbiorów.

× NOWY DZIENNIK W ZAGŁĘBIU. Jak się dowiadujemy, ze sfer sanacyjnych, z dniem 1 stycznia 1928 r. ma zacząć wychodzić w Sosnowcu organ miejscowej sanacji na wzór „Dziennika Pracy”, który po dwóch miesiącach przestał wychodzić w marcu b. r. Dziennik ten, którego organizacji dotąd nie rozpoczęto z powodu braku odpowiednich funduszy, ma spełnić rolę agitacyjną w czasie nadchodzących wyborów do Sejmu i być platformą, która będzie wyrazem spodziewanego bloku lewicowego.

× PRZED WYBORAMI DO IZBY RZEMIEŚNICZEJ. W niedziele 20 b. m. o godz. 3 popołudniu w lokalu T-wa rzemieślniczego w Sosnowcu (ul. Sienkiewicza nr. 8) odbędzie się zebranie rymarzy, siodlarzy i tapicerów chrześcijańskich powiatów, Zawierciańskiego, Olkuskiego i Będzińskiego, w sprawie wyborów do przyszłej Izby rzemieślniczej. Ze względu na krótki czas bo już Ustawa o przemysłowa obowiązywać będzie od dnia 15 grudnia b. r., leży w interesie wszystkich rymarzy, siodlarzy i tapicerów cechowych i niecechowych szczególnie zapoznanie się z tą sprawą, a zatem uprasza się o konieczne przybycie na zebranie.

× W SPRAWIE ZEBRAŃ KONTROLNYCH. Obecnie odbywają się na terenie powiatu naszego tzw. zebrań kontrolne rezerwistów z kilku roczników. Ponieważ stwierdzono, iż sporo osób łeczoży ten obowiązek i na kontrolę nie przybywa, władze wojskowe zmuszone zostały do zastosowania względem opornych kar, w postaci bezwzględnie aresztu. Niezależnie od doprowadzenia opornych przez policję lub żandarmerię, będą oni karani w drodze dyscyplinarnej aresztem do dni 30, co niewątpliwie zmusi osoby, podlegające kontroli do podporządkowania się zarządzaniu.

Zapiszcie się do PMS

Nowy podział ROKU SZKOLNEGO.

Jeszcze w roku bieżącym ma zostać wprowadzony na skutek rozporządzenia Ministerstwa oświaty nowy podział roku szkolnego w państwowych szkołach średnich oraz w seminariach nauczycielskich.

Rok szkolny w tych zakładach naukowych dzielić się będzie na dwa półroczia z których pierwsze przypada na czas od 1 października do 30 stycznia, drugie zaś na czas od 3 lutego do końca czerwca.

Każde półrocze dzieli się na dwa okresy. Pierwszy okres 1-go półrocza obejmuje czas od 1 września do 15 listopada, drugi trwa od 16 listopada do 30 stycznia. Pierwszy okres drugiego półrocza rozpoczyna się dnia 3 lutego i trwa do 15 kwietnia lub do początku ferii wielkanocnych, drugi okres tegoż półrocza obejmuje czas od 16 kwietnia do końca czerwca.

Każdy okres zaczyna się posiedzeniem komisji klasowej dla ustalenia ocen uczniów oraz posiedzeniem rady pedagogicznej dla rozpatrzenia ogólnych wyników pracy za okres ubiegły i zamierzeń na przyszłość.

Po pierwszej i trzeciej konferencji komisji klasowej szkoła zawiadamia opiekę domową o ujemnych postępach uczniów w nauce i sprawowaniu się. Po I i II półroczu uczniowie otrzymują świadectwa szkolne.

UPRAWIANIE HANDLU I ZEBRANINY W POCIĄGACH. Boleczkę tę poruszałmy już kilka razy, odpowiednio jednak władze nie zwracają na to uwagi, mimo istnienia przepisów zabraniających uprawiania tego procederu w pociągach. Na wszystkich większych stacjach istnieją specjalni urzędnicy, młacy, między innymi, czuwać nad porządkiem w pociągach, a jednakże mimo skarg prywatnych i publicznych nikt się jakoś nie chce zająć usunięciem boleczki, dającą się we znaki podróżnym.

Dzięki pobłażliwości i tolerancji tej sprawy przez służbę kolejową, obecnie np. w pociągach na terenie Zagłębia całe gromady żebraków i handlarzy eksploatują podróży i jeszcze tylko pociągi pospieszne wolne są od tej plagi.

Ciekawa rzecz, czy narazicie znajdzie się władza która zainteresuje się tą sprawą i poleci służbie kolejowej presterżnie obowiązuje w tej mierze zarządzenie.

ZE SPÓŁDZIELNI ROLNICZO-HANDLOWEJ W GRODZCU. W ubiegłą niedzielę odbyło się ogólne zebranie członków nowozałożonej spółdzielni rolno-handlowej w Grodźcu przy udziale 40 osób, na którym uchwalono wysokość udziału w sumie 20 zł. oraz wpisowego 1.50 zł. Dla uprzyświecenia szerszym warstwowi zapisywano się na członków spółdzielni postanowiono uiszczenie udziału rozłożyć na dwie raty, z których jedna płatna jest do końca roku bieżącego, druga do dnia 1 kwietnia roku przyszłego.

Następnie wybrano przez tajne głosowanie Radę nadzorczą w następującym składzie: pp. Wł. Sobolewski, St. Morak, P. Witek, J. Jaroń, S. Wiczorek, F. Drózdzi, P. Wygładacz, F. Czysja, W. Wiczorek, R. Plech, Ig. Bressel, A. Kiszyński, Wł. Sitko, J. Wiczorek syn Pawła i Stefan Ziętek. W dniach najbliższych odbędzie się posiedzenie wybranej Rady dla ostatecznego ukonstytuowania się i dokonania podziału prac.

PODZIĘKOWANIE. Zarząd Sosnowieckiego Towarzystwa „Echo” składa za pośrednictwem podziękowanie wszystkim tym, którzy okazali jakakolwiek pomoc w urządzeniu koncertu dn. 6-11 r. b., a szczególnie WP. S. Nowakowski z Dąbrowy za laskawy akompaniament, oraz WP. T. Nowakowskiemu, dyryktorowi gimn. im. „Staszica” za laskawe udzielenie sali

Oskarżony o zgwałcenie

PRZYZNAŁ SIĘ DO SZPIEGOSTWA

Zaba Piotr, były sierżant 22 baonu K. O. P., stacjonowanego w Trokach, został zwolniony ze służby za szereg przewinień, a między innymi za dokonanie gwałtu.

Sprawą Zaby zajął się Sąd okręgowy w Wilnie, jednakże Zaba zdołał z Wilna zbiec i ukrywał się w rodzinny w Grabocinie (pow. Będziński).

W tych dniach miejscowa policja śledcza, trafiła na ślad ukrywającego

się Zaby i aresztowała go.

Wzięty w krzyżowy ogień pytań, Zaba przyznał się nie tylko do inkryminowanych mu czynów, lecz oświadczył również, że uprawiał szpiegostwo na rzecz Rosji sowieckiej.

Zaświadczył przytem, że był wykorzystywany przez G. P. U. w Wilnie.

Aresztowanego szpiega przesłano natychmiast do dyspozycji Sądu okręgowego w Wilnie.

Potrójne polowanie na rybnym.

NIEBYWAŁA BEZCZELNOŚĆ NOTORYCZNEGO ZŁODZIEJA.

(I) Wczoraj na ławie oskarżonych przed Sądem okręgowym w Sosnowcu zasiadł 25-letni Dawid Sztternfeld (Sosnowiec, Ludwika 2)

z zawodu blacharz, z zamiłowania złodziej.

Urządzał on się nader sprytnie, udawał się bowiem do właściciela któregoś domu i proponował zreparowanie rynien za śmiesznie niską cenę. Właściciel godził się na to, a wtedy Sztternfeld wchodził na dach, zrywał kilka pańcic metrów rynien, poczem najspokojniej

schodził z łupem i... więcej nie wracał

W ten sposób okradł w dniu 5 maja b. r. w Katowicach Szmula Szulowicza (Młyńska 13), zabierając mu rybnym wartości 130 złotych.

W dniu 7 lipca b. r. wszedł na dach Mordki Winerera w Będzinie (Potockie go 3) i

ukradł znaczną ilość rynien

Widząc, że polów się udał, wszedł na dach tegoż domu zaraz następnego dnia i znów skradł kilkanaście kawalków rynny, którą sprzedał w jakimś składzie starego żelastwa. Uszła by mu może ta sprytna kradzież bez karnie, gdyby nie jego

niebywała bezczelność,

wszedł bowiem na dach domu Winerera po raz trzeci i zabrał się do zupełnego ogolenia kamienicy z rynien, gdy w tem przyłapał go właściciel, który w międzyczasie zauważył złodziejski „system”. Sztternfelda

oddano w ręce policji,

gdzie okazało się, że jest to notoryczny złodziej, kilkakrotnie karany już za kradzieże.

Sąd, po przesłuchaniu kilku świadków skazał Sztternfelda za każde z popełnionych przestępstw na

2 lata więzienia zamieniającego dom poprawy.

WYJAŚNIENIE P. KOHNA. W związku z wczorajszą natatką pt. „Jak kupcy żydowscy postępują ze ślązakami?” zwrócił się do nas właściciel sklepu przy ul. Modrzejowskiej p. Kohn z oświadczeniem, że nikt nie wyrwał pieniędzy z rąk klientki, że sama ona za palto zapłaciła 70 zł., a później po zapakowaniu namięliła się i zaproponowała p. Kohnowi 2 zł. zadatku, potem 3 zł., a resztę, by p. Kohn jej zwrócił z powrotem. Kupiec się na to nie zgodził i stąd wyhiko nieporozumienie między nim, a klientką. Jednocześnie p. Kohn twierdzi, że za palto zwrócił nie 190 zł., lecz 80 zł. Nawet według wyjaśnienia p. Kohna, kupiec ten postąpił niewłaściwie, gdyż pieniądze powinien był zwrócić za palto niewywiezione jeszcze ze sklepu

Z CECHU KRAWCÓW W SOSNOWCU. W dniu 21 b. m. o godzinie 7 wieczorem w lokalu Cechu, przy ulicy Sienkiewicza nr. 8 w Sosnowcu, odbędzie się sesja wywolinowa na mistrzów i czeladzi.

WYNIK OBLAWY. Podczas przeprowadzonej kontroli melin i spelunek złodziejskich w Sosnowcu policja zatrzymała poszukiwanego omyślnika, Skrzypka Antoniego z Katowic (Pocztowa 11). Zatrzymany Skrzypek został przesłany do dyspozycji urzędu śledczego w Katowicach.

DZIEWCZĘTA GINĄ. Miejscowe urzędy policyjne otrzymały zawiadomienie z Komendy głównej P. P. w Warszawie o zaginięciu 13-letniej Ireny Kowskiej, córki szefa państwowej wytwórni prochu w Warszawie, która zniknęła w tajemniczy sposób 7 b. m.

Wypadki zaginięcia młodych dziewcząt w Warszawie i na prowincji są coraz częstsze i zachodzi przypuszczenie, że mamy tu do czynienia z szeroko rozległą szajką handlarzy żywych towarów. Sprawa ta zajął się p. minister spraw wewnętrznych, polecając wszystkim organom policyjnym w państwie prowadzenie energicznych dochodzeń.

UNICESTWIONA WYPRAWA ZŁODZIEJSKA. Wub. wtorek pomiędzy godziną 6—7 wieczorem na ul. Modrzejowskiej w Będzinie w pobliżu dworca kolejowego kręciło się czterech podejrzanych osobników. Zachowanie się nieznanymi osobników wzbudziło podejrze nie policji, która ich też zatrzymała i wylegitymowała. Okazało się, że nie znajomymi byli Kasprzyk Władysław i Jasiński Paweł z Dąbrowy oraz Kałużński Jan i Galek Rudolf z Będzina. Przy zatrzymanych, notowanych już w kronice policyjnej, znaleziono różne narzędzia złodziejskie, co wskazywało, że wybierali się na wyprawę złodziejską. Dzięki czujności policji przedsięwzięcia ich zostało unicestwione.

ODEZWY KOMUNISTYCZNE. Wczoraj nad ranem na placu fabryki maszyn w Niwce rozrzucono odezwy komunistyczne. Ulotki policja skonfiskowała.

ZATRZYMANIE OSZUSTA. Urząd śledczy w Sosnowcu zatrzymał niejakiego Skórnickiego Szmula, zamieszkałego ostatnio w Wodzisławiu (pow. Jedrzeńców) oskarżonego o przywłaszczenie 4486 zł. na szkodę Kiwkowicza z Królowskiej 17.

Otrzymał ze względu na wyśmienity gatunek złoty medal na Wystawie Gosp. Jarca Spożyczei w Katowicach

Decentralizacja SZKOLNICTWA MA WKROTCE NASTĄPIĆ.

Z międzynarodnych źródeł otrzymujemy szereg ciekawych informacji o zasadniczych zmianach, jakie już w najbliższym czasie zajdą w szkolnictwie, a mianowicie nastąpi radykalna reorganizacja administracji szkolnictwa, w tym kierunku, że władze szkolne niezależnie się całkowicie od samorządu i województwa. W wyniku tych zarządzeń, odpowiednio zwiększą się kompetencje władz szkolnych, również dyrektorzy szkół, inspektorzy i oczywiście kurator Okręgu szkolnego, będą ponosić większą odpowiedzialność w zakresie ich urzędowania.

Rekursy w sprawach szkolnych załatwiać będzie nie jak dotychczas Ministerstwo oświaty, lecz kurator, a rola Ministerstwa ograniczy się do nadawania ogólnych dyrektyw Kuratorjum.

Prace związane z decentralizacją szkolnictwa opracowuje w Ministerstwie oświaty dyrektor departamentu p. Gajczak.

ARESZTOWANIE KOMUNISTY. Onegdaj o godz. 8 wiecz. został aresztowany w mieszkaniu Reznika w Sosnowcu (Dęblńska 13) znany działacz komunistyczny, Krupicki Zygmunt — Kalma z Częstochowy. Podczas rewizji osobistej przy Krupickim znaleziono kompromitujące go notatki. Aresztowany komunistę przebywał ostatnio w Częstochowie i w Sosnowcu hawil chwilowo z racji pogrzebu swej krownej. Krupicki został przesłany do dyspozycji Urzędu śledczego w Częstochowie, przez który był poszukiwany.

FALSYWY WEKSLE. Podczas rewizji przeprowadzonej w mieszkaniu Herszla Ganewcecha w Częstochowie o przynależności którego pisaliśmy wczoraj, znaleziono weksle z fałszowanymi podpisami Rubina Czarnika z Sosnowca na sumę 1125 dolarów. Weksle te zostały skonfiskowane.

JESZCZE JEDEN KASZARZ. Funkcjonariusze urzędu śledczego w Sosnowcu aresztowali onegdaj Ostowicza Wojciecha (Ostogórska 16), który brał udział w obrabowaniu kasy w fabryce lokomotyw w Chorzowie. Ostowicz został przekazany do dyspozycji urzędu śledczego w Chorzowie.

KRADZIEŻ GARDEROBY. Do podkomisarjatu policji w Sielcu zgłosiła się Tasińska Marja, zamieszkała w Sosnowcu (Barbary 21), zawiadamiając, że 6 b. m. podczas jej nieobecności skradziono bieliznę i garderobę wartości 800 zł. Policja wszczęła dochodzenie

ZARZĄD GMINY ŻYDOWSKIEJ PRZED SADEM ZA BEZCZYNNOŚĆ WŁADZY. Na ławie oskarżonych przed Sądem okręgowym w Sosnowcu zasiadł w komplecie zarząd gminny żydowski w Pilicy: przewodniczący Enoch Zelcer, oraz członkowie: Chaim Paryzer, Moszek Konopiński, Icek Moszek Jakobson i Boruch Kalma Sztternfeld, oskarżeni o dopuszczenie się umyślnej bezczynności władzy przez nieuregulowanie rzeczach koszerne według reskryptów i rozporządzeń Ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia publicznego i starostwa Zawierciańskiego, oraz nierozwiązanie bractw rzeczackich wbrew owym rozporządzeniom.

Po przesłuchaniu szeregu świadków, Sąd dopatrzył się cech wykroczenia mniejszej wagi, wobec czego zmienił kwalifikację prawną, skazując każdego z oskarżonych tylko na 20 złotych grzywny. (I)

ZA MALTRETOWANIE OJCA. 25-letni Marjan Janasik z Sosnowca (Wielka 28) stale maltretował swego ojca-staruszka, wreszcie w dniu 26 sierpnia br. pobił go dotkliwie. Sąd okręgowy w Sosnowcu skazał wyrocznego syna na miesiąc więzienia. (I)

Do naszych prenumeratorów.

Administracja „Kurjera Zachodniego” uprasza p.p. prenumeratorów miejscowych o wpłacanie prenumeraty wyłącznie na podstawie otrzymanego każdorazowo kwitu skarbowego Administracji Za wplacenie uszczególnione roznośnikom bez powołania Administracji nie będzie żadnej odpowiedzialności

Kronika Zawiercia.

Kino „Stella“ — „Ognia!“

× Z POLICJI. Wczoraj bawił w Zawierciu w sprawach służbowych komendant wojewódzkiej policji państwo wój nadinsp. Jarosław Barwicz.

× UMOWA MIASTA Z RZEZNIĄ. Została stosownie do dyspozycji władz nadzorczych zmodyfikowana w tym sensie, że czynsz dzierżawny za dzie sięciolecie 1930 — 1940 został podnie siony o 5.000 zł. w stosunku rocznym. W ten sposób podwyżka czynszu mia sto zamortyzuje sobie 50 proc. przy czki, zaciąganej w obecnych dzierżaw ców na przebudowę i inwestycje w rzeźni. Projekt zmienionej umowy zostanie przesłany województwu do zatwierdzenia.

× ZA NIEPORZĄDKI SANITARNE, wobec tego, że dotychczasowe niskie grzywny nie spowodowały poprawy, obecnie są nakładane kary poważniej sze. A więc ukarano grzywnami po 100 zł. Antoniego Walczyńskiego i Marjanę Habermanową, po 80 zł., Władysława Bilnika, aresztem 21-dnio wym Moszka Grynbauma, 4-dniowym Mordkę Najmana, 7-dniowym Boru cha Błada, 5-dniowym leka Strajberga, 5-dniowym Hila Majzelesa, 7-dnio wym Jana Kucypera, 2-dniowym i 20 zł. grzywny Moszka Lichtenfelda.

Kronika Ulkuska.

× W ROCZNICE BITWY POD KRZYWOPIĘTAMI. Dla uczczenia 15-tej rocznicy bitwy pod Krzywo piętami, odbędzie się w miejscowym kościele w dniu 19 b. m. nabożeństwo żałobne za dusze poległych legionis tów. Wieczorem o godzinie 8-jej w sali resursy ulkuskiej urzędzona zo stanie akademja z następującym pro gramem: odczyt prof. Rzepeckiego, deklamacja młodej artystki p. Heleny Czechowskiej i śpiewy legionowe chóru Tow. „Hejnał“ względnie popi sy orkiestry fabrycznej.

× ZABAWA „SOKOŁA“. W dniu 19 b. m. w sali resursy ulkuskiej za powiedziana jest zabawa tancezna T-wa „Sokol“. Czyści dochód na bu dowę sokołni.

ZYCIE PRZED SADEM.

Cudowne dziecko.

Mięła już wprawdzie bezpowrot nie epoka „cudownych dzieci“, ale jeszcze od czasu ten i ów poszukiwacz człowieka — odszuka ta ki zapomniany genjusz i na światło dzienne wyprowadzi. Oczywiście cu downe dziecko podraasta, zaczyna sa nować zawartość swojej mózgowicy i — z czasem staje się człowiekiem normalnym. Trzeba się jednak stre szać!

Zatem... Idel był endownem dziec kiem. Gdyby żył lat temu dziesięć tysięcy, napewno byłby Prometeuszem. Tak, jest tylko biednym, nie zrozumiętym Idlem H., synem handla rza starzyzna. To nie jego wina —

Pan Mojżesz H. mawiał doń zawsze — Ty Idel, maju Kind, nie bawiaj się ogniem, bo jak się położysz w łoż ku, będziesz łapał z rybem...

Ala choć tatele ochrypli z gadania, jak stary gramofon pod wrażeniem „black - bostona“. Idel po dawnemu jeździł po ogrodzie „mit dzykie Cy gie na wyszydzić“ na kawalku se kątego debezaka, trzymając w bru dnej ręce zapalony kłapeć pakulów i śpiewając rozgłośnie „Lang is es ge weizen wi a tajtel“, co było zapewne w swoim czasie triumfalnym pieniem Prometeusza —

Aż raz stał się „nieszczęśliwy wy padek“. Owego dnia p. G., sasiad pa na Mojżesza, hodujący dwie pary ko ni, rozrzucał celem wysuszenia po podwórku siano, zawilgłe w komórze. Traf chciał, że mały Idel, który ska kał akurat z płonąca żęgwia jak tak sy autobusowe, zaproszył kilka iskie r od czego zajęło się siano pana G. Zbiegli się domownicy, ugasil i o-

gień, ale spalonej paszy tyle to pomo gło, co „12 djamentom“ ubezpiecze nie.

Pan G. zażądał odszkodowania, a

gdy p. H. odmówił, zaskarżył go do sądu. Pan Mojżesz okupi 50 złotemi wybryki swego cudownego dziecka. Lek.

ZYCIE GOSPODARCZE.

Obecny stan rynku zbożowego

I KONIECZNOŚĆ SANACJI STOSUNKÓW W HANDLU ZBOŻEM.

Jednym z najbardziej zawiłych pro blemów aprowizacyjnych jest sprawa umiejętnej i korzystnej dla konsu menta kalkulacji cen produktów mly narskich.

Na przeszkodzie temu stoi u nas w pierwszym rzędzie nie spotykana nig dzie dezorganacja rynku zbożowe go, który posiada decydujące znacze nie dla pracy naszego przemysłu mly narskiego.

Stosunki na rynku zbożowym wy woływały zawsze duże zastrzeżenia i wołały o bliższe zajęcie się nimi. Jed nakkże dopiero z okazji prac komisji ankietowej podjęto pierwszą próbę rzeczonego ich oświelenia.

Przeprowadzone w tej materji ba dania komisji ankietowej stwierdzają bardzo smutny stan rzeczy. Mimo wy bitnie rolniczego charakteru naszego kraju, niema u nas zorganizowanego handlu zbożem. Dowodem tego będzie fakt, że zaledwie 6—8 proc. ogólnego obrotu zbożem przechodzi przez ręce organizacji rolniczo - handlowych i nielicznych poważniejszych kupa ców hurtowników.

Rynek opowiadały setki tysięcy dro bnych pośredników i handlarzy o bar dzo niskiej naogół etyce kupieckiej i pierwotnych metodach pracy.

Wobec braku kapitałów obroto wych u naszych większych młynów, organizacji rolniczo - handlowych i większych kupałów zbożowych, sytuacja na rynku zbożowym pogarsza się coraz bardziej z istotną krzywdą za równo tak dla producenta, jak mly narza, jak i konsumenta.

Młyny bardzo rzadko kupują su rowie bezpośrednio u producentów, brak bowiem dostatecznych kapita łów obrotowych zmusza je do korzy stania z pomocy pośredników, którzy za płatwienie w regulacji za zakupio ny towar każą sobie płacić podwyż szoną cenę surowca.

Odgrywające w innych krajach bardzo dużą rolę giełdy zbożowe,

wpływają u nas w minimalnym stop niu na stan rynku, gdyż nie koncent rują zupełnie handlu zbożem. Dro bny bowiem handlarz, decydujący o sytuacji, unika ich skrupulatnie.

W przeważającej części przechodzi surowiec od producenta przez 2 lub 5 rąk pośredników, zanim dostanie się do młyna.

Nie brak wprawdzie u nas prób zmierzających do uzdrowienia tych anormalnych stosunków, akcja jed nako w tym kierunku podjęta przez instytucje rolnicze, dała bardzo nikle wyniki. W zaciągach jest również tworzenie młynów rolniczych, mają cych za zadanie zbliżenie producenta i konsumenta po przez młyny i wyeli minowanie drogiego pośrednictwa.

Jakież są jednak środki sanacji o becnych stosunków?

Dla uzdrowienia stosunków na naszym rynku zbożowym nieodzowne jest dostarczenie większym i mniej szym młynom, oraz organizacjom rol niczo - handlowym jako odsprzedaw com dla młynów, poważniejszych a tanich kredytów. Właściwością bo wiem handlu zbożem jest fakt, że za zboże trzeba zawsze płacić natych miast przy jego załadowaniu przez producenta, a często też zaliczkuje się towar na parę tygodni naprzód. Tyl ko tą drogą można opanować zbędne i gospodarczo szkodliwe pośrednictwo handlowe, które przy kalkulacji ko sztów własnych młyna, stanowi jedną z najpoważniejszych pozycji.

Drugim, bardzo skutecznym środ kiem sanacji rynku zbożowego będzie stworzenie gęstej sieci elewatorów zbożowych, które rozporządzając po ważnymi kapitałami, mogą złamać wprost pośrednictwo, przez zakupy zboża wprost u producenta, z pomi nięciem pośrednika.

Tak przedstawia się sprawa uzdro wienia stosunków na naszym rynku zbożowym.

Kronika gospodarcza.

NOWA FORMA KREDYTU DLA KUPCÓW. Na jednym z najbliższych posiedzeń Rady ministrów omówiony zostanie projekt rozporządzenia Pre zydenta Rzeczypospolitej a zastawie rejestrowanym na towarach. Nowa u stawa wprowadzi niepraktykowaną u nas formę kredytu, która w wielu wy padkach da możliwość kupcom wywia zania się z sytuacji finansowej.

SKARGA POSIADACZY PAPIE RÓW WARTOŚCIOWYCH. Stowarz szenie samoobrony posiadaczy papie rów wartościowych we Lwowie, wys tąpiło do władz państwowych z me morjałem, w którym atakuje gospo darkę T-wa Kredytowego Ziemijskie go we Lwowie, twierdząc, że doprowa dziła do ruiny całe rzesze przedwo jennych posiadaczy listów zastaw nych.

KONIEC MORATORJUM WEKS LOWEGO. Z dniem 31 grudnia koń czy się moratorium dla weksli przed wojennych przedłużone w lipcu na 6 miesięcy. Dalsze przedłużenia nie są przewidziane. Wszelkie roszczenia po siadaczy weksli, wystawionych i płat nych przed 1 stycznia 1925, przedsta wniają się w 6 miesięcy, począwszy od dnia 31 grudnia r. b., zaś roszcze nia posiadaczy weksli, wystawionych przed 1 stycznia 1925 r., a płatnych po tym terminie, przedstawiają się u pływem 4 lat od dnia płatności we ksa.

EKSPORT TOWARÓW WŁÓKIE N ICZYCH z okręgu łódzkiego wykaza ł w październiku w porównaniu z m. września b. r. bardzo poważnie

zmnieszenie. W październiku r. b. bowiem wywieziono ogółem 566.546 kg. tkania na sumę 6.370.785 złotych, podczas, gdy we wrześniu b. r. — 776.685 kg. wartości 8.847.825 zł.

KONCESJA POLSKA W SOWIE TACH. W ostatnim czasie nastąpiło zarejestrowanie koncesji S-ki akcyj nej częstochowskiej fabryki wyro bów celuloidowych w rejestrze dla przedsiębiorstw zagranicznych w So wietach. Koncesja firmy częstochow skiej obejmuje wyrób celuloidu, ga lalitu i rogu sztucznego, grzebieni, guzików, zabawek, szcetek do zębów itp., obejmując fabrykę „Kra snaja Priadilnia“ w Leningradzie.

ELEWATORY KONSUMPCYJNE, CZY EKSPORTOWE. Kilka miesięcy temu został złożony w Komisji opin jodawczej rolnictwa i przemysłu pro jekt utworzenia na terytorjum pań stwa elewatorów zbożowych. Jakkol wiek projekt ten posiada niezwykle doniosłe znaczenie, komisja dotych czas jeszcze go nie załatwiła... Przy czyna tego jest istnienie dwóch koncepcyj co do budowy elewatorów. Pierwsza, za którą wypowiadają się organizacje konsumentów, a również niektóre ministerstwa, domaga się a by elewatory miały charakter kon sumpcyjny, natomiast hurtownicy zbo żowi wypowiadają się za typem ele watorów wybitnie eksportowych. Po nieważ uzgodnienie tych poglądów natrafia na znaczne trudności, zreali zowania projektu budowy elewato rów należy spodziewać się jeszcze nie predko.

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA Z DNIA 16-11.

AKCJE: Bank Dyskontowy 151.00—152.00, Bank Handlowy 125.00, Bank Pol ski 154.75—155.50—155.00, Bank Przem. Lwow. 106.00, Bank Zachodni 27.00, Bank Spółek Zarobk. 91.00, Chodorów 183.75—185.00, Częstocice 3.10, Cukier 91.20—89.60, 1 akcja 100 zł., Firlej 39.50—39.00, Wę giel 114.00—115.00—114.00, Nobel 45.50—46.25, Lilpop 39.00, Modrzejów 9.95—9.85, Ostrowiec 93.50, Parowozy 44.00, Pa cisk 3.15—3.17, Rndzki 58.00, Staracho wice 73.50—70.50—71.00, Ursus 13.50, Za wierzcie 38.00, Żyrardów 18.25, Borko ski 5.85, Haberbuz 158.00—159.00, Mły narytus 38.00, Żegluga 0.48, Lombard 15.00, Ortwein 12.50—12.75.

WALUTY I DEWIZY: Nowy Jork 8.50, Londyn 45.44 i pol. Paryż 55.02 i pol. Wiedeń 125.71, Praga 26.41 i jedna czwarta, Włochy 48.51 i pol. Szwajcaria 131.00, Holandia 539.00, Dolarówka 5 proc. 62.00, Ziemijskie Kredytowe 4 i pół proc. 60.00—59.75.

Tendencja dla akcji utrzymana, dla walut nieco mocniejsza. Wiedeń słabiej.

Nasz dział radiowy.

PROGRAM RADJOWY

na czwartek, dnia 17 listopada.

Warszawa, 1111 m. Godz. 12.30 transmisja z Filarmonji warszaw skiej koncertu, organizowanego dla młodzieży szkolnej. Godz. 16.40 odczyt dla kobiet, wygl. p. Marja An tyczkiewiczowa. Godz. 17.45 audycja literacka. Humoreska Barikiewicza p. „Koziołki p. Pegoud“, p. Zygmunt Kłuski. Siewolski odczyta własne utwo rzenia. Godz. 19.15 rozmaitości, wygl. p. Lawiński.

Poznań, 544.8 m. Godz. 19.55 odczyt p. t. „Książka jako narzędzie kształcenia“, wygłosi prof. dr. W. Kozłowski. Godz. 20.50 koncert muzyki francuskiej. Udział biorą: prof. profesorowie państwowego konserwato rjum pp. Zdzisław Jahńke (skrz.), Zygmunt Lisicki (fort.). Godz. 22.30 transmisja muzyki tanecznej z wie niarski „Palais Royal“.

Kraków, 422 m. Godz. 16.40 poga danka dla kobiet: p. Janina Feldma nowa: „Czy emancypacja uszczęśli wila kobiety?“. Godz. 22.30 transmisja muzyki salonowej z restauracji „Pavillon“ w wykonaniu orkiestry pod dyr. Adolfa Gorzyńskiego.

Neapol, 555, 5m. Godz. 21.00 trans misja z teatru „Gejsza“, oporetka z 5-ch aktach Jonesa.

Langenberg, 468.8 m. Godz. 20.15 wieczór rozmaitości: Snoer—Janina na harle; Nicolai — arja z „Kunze czek z Windsoru“; Leonevallo — arja z op. „Pajace“; pieśni, humor, pi esni, imitacje głosów zwierzęcych; spiewy, humor, wiedeńskie pieśni ludowe.

Odpowiedzi Redakcji.

Pan Wohen. Nie wiemy, zkim przyciennieś, ale znajomości Pana, trwałone w jego wierszku, świadczy, że środowisko to w każdym wypadku przy cęty z Pana nie robi. Bo jakżeż Pan wy gląda w oświetleniu tego rodzaju twórczości.

W Sosnowcu na Pogoni Spotkał Janek Antka Noże wydobyli, za lby się porwali Kto kogo powali, Janek się obrócił Antka w błoto rzucił, I zagwiżdzał lekko, I pobiegł daleko W cichutką dzielnicę Pobić swą biadolicę.

O wypadku należało zawiadomić policję, a nie pisać wiersze

DWUZNACZNE.

— Chodź, Jasiu, daj mi buzi, to ci dam dziesięć groszy.

— Dziękuję, ciotnuniu, nie potrzebuję pieniędzy.

NA SZOSIE

— Muszę pana zapisać do kary. Prze kroczył pan przepisana szybkość i je chał pan corazmiej z szybkością klm. na godzinę.

— Panie posterunkowy, pisz pan s ia właśnie chce sprzezać ten samochód

Z całej Polski.

BUDOWA SANATORJUM DLA KSIĘŻY W ZAKOPANEM.

W najbliższym czasie mają się w Zakopanem rozpocząć prace około budowy wielkiego sanatorium dla chorych na gruźlicę księży katolickich. Sanatorium to stanie przy drodze do Krynicy obok „Księżówki” — znanego ośrodka wypoczynkowego dla księży. Sprawą tą wielce się zainteresował ks. arcybiskup krakowski, Adam Sapieha, który wydał odezwę do duchowieństwa, nawołującą do opodatkowania się na rzecz budowy sanatorium. To sami uczyniono i w innych diecezjach. Jest zatem nadzieja, że sanatorium gruźlicze dla duchowieństwa stanie w Zakopanem w niedługim czasie.

NOWINY KIELECKIE.

Przed kilku dniami odbyła się uroczystość w 200-ą rocznicę istnienia seminarjum duchownego i gimnazjum w Kielcach. Niestety uroczystość ta wypadła b. skromnie i nie wzięli w niej udziału nawet nauczyciele wymienionych zakładów.

Przed kilku dniami funkcjonariusze policji politycznej czynili poszukiwania w gmachu kieleckiej Izby skarbowej za ulotkami o gen Zagórskim. Sprawdzano wszystkie maszyny do pisania i maszynę do powielania, oraz badano paru urzędników i dzwonów.

BANDYCI W MASKACH GAZOWYCH.

Z Brześcia nad Bugiem donoszą: W odległości kilkunastu kilometrów od Włodawy 6 uzbrojonych w rewolwery bandytów po uprzednim zatarasowaniu szosy kłodami drzewa, zatrzymała w nocy 30 wozów kupaców, poręczających się z jarmarku. Steroryzowani podróżni oddali bandytom około 10 tysięcy złotych. Po dokonaniu rabunku zbrodniarze, którzy ubrani byli w maski zbiegli i dotąd nie udało się ich pochwylić.

TAJEMNICZA ZBRODNIA.

W nocy z poniedziałku na wtorek dyrektor Kasy chorych w Starogardzie p. Szczodrowski usłyszał na podwórzu jakieś podejrzane jęki. Na podwórzu zobaczył wychowanicę swoją Helenę Polomówną, leżącą w kałuży krwi, obok niej zaś rannego młodziego mężczyznę. Na miejsce wypadł z zawołaniem policję, oraz lekarza, który stwierdził u Polomówny rozbiście czaszki takimś narzędziem jakieś narzędziem. Polomówna w stanie beznadziejnym odwieziono do szpitala. Towarzysz jej po chwilowym odzyskaniu przytomności nie potrafił dać jasných zeznań. Policja prowadzi w dalszym ciągu śledztwo. Przypuszczają, iż ma się tu do czynienia z morderstwem popełnionym na tle erotycznym.

OPIARA WALKI O MIESZKANIE.

W Sądzie apelacyjnym w Warszawie rozpoczęcie się wkrótce sensacyjny proces niejakiej Natalii Trzebińskiej z Płocka przeciw dwóm tamtejszym lekarzom, Kosmacińskiemu i Frankowskiemu, o odszkodowanie 100.000 złotych za pięcioletnie bezprawne przetrzymywanie wymienionej w domu obłąkanych. Trzebińska padła ofiarą walki o mieszkanie. Lokatorzy chętnie zawładnąć jej mieszkaniem, za wiadomili władze, że Trzebińska jest odpowiednio świadectwo i rzekomo chore obłąkanych, gdzie przebywała przez pięć lat. Sąd okręgowy rozprawił tę sprawę w Płocku i uznał winę lekarzy. Na rzecz poszkodowanej zasądzono wówczas od dra Frankowskiego 8.000 złotych tytułem odszkodowania. Obie strony ziożyły apelację.

WYKRYCIE SZAJKI ZŁODZIEI KOLEJOWYCH.

Policja krakowska wpadła na ślad szajki złodziei kolejowych, którzy w latach 1921 — 1924 dokonywali systematycznych kradzieży przesyłek z załadowanych wozów kolejowych

na przestrzeni Dziedzice — Kraków. Wykryta szajka, składająca się z E. Janika z Oświęcimia, St. Mikołajczyka z Oświęcimia, obecnie szeregowca I p. lotn. w Krakowie i Edw. Ogonka z Babic ad Chrzanów, odbywającego obecnie karę 3-letniego więzienia w Wiśniczu, dokonała całego szeregu kradzieży kolejowych z włamaniami. Skradzione rzeczy odbierali od wymienionej szajki paserzy Herman Gasner i Maurycy Gerstner z Oświęcimia, którzy wywozili je furami do Bielska i sprzedawali następnie Sa-

muelowi Rosenbergowi z Bielska, a ten nabyty towar dalej pozbywał. Wyrządzonej skarbowi kolejowemu szkody nie można obecnie jeszcze ustalić, w każdym razie przedstawia się ona w sumie kilkuset tysięcy złotych. W związku z powyższymi kradziejami, aresztowały organa policji nie dotychczas 14 osób, w tem jednego maszyniście kolejowego oraz przetokowego, nadto jednego spedytora, oraz kilku kupców z Oświęcimia, Bielska i Wadowic.

Szkoła gry na dzwonach.

NIEZWYKŁY KONCERT W BELGIJSKIM MIASTECZKU.

Katedra w Malines, mieście, które stanowiło siedzibę nieżyjącego kardynała Mercier, wielkiego patrioty belgijskiego, a jednocześnie przyjacielu Polski, ma osobiście bardzo niezwykła, bo 45 dzwonów, specjalnie dostosowanych do tego, by w pewnych określonych godzinach wygrywać piękne melodie.

Muzyka ta w Belgii ma wielu wielbicieli. Mechanizm dzwonów jest podwójny; znajduje się tam bowiem automat, który wybija na dzwonkach arje kwadransowe, półgodzinne czy godzinne. Po za automatem jednak, którego główną część stanowi wielki bęben miedziany, posiadający 16.200 otworów, przystosowanych do wprawiania w ruch młotów, przy dzwonach znajdują się jedyną w swoim rodzaju organy, na których gra w czasie uroczystości wielki artysta w tym zawodzie, Józef Denys.

Do tych swoistych organów, sprawiających, że dzwony grają, prowadzą wielkie schody; organy znajdują się w wielkiej sali kwadratowej, mierzącej dwaście metrów, a pięćnaście wysokości. Tam znajduje się mechanizm cały, zbudowany w r. 1862; wiele jednak dzwonów pochodzi z czasów jeszcze wcześniejszych.

Jeden z dzwonów waży przeszło dziesięć ton i trzeba byłoby dwunastu ludzi

by go rozkolyśać; odlano go w roku 1480. Takich dzwonów jest pięć.

Podczas gdy wielkie dzwony grają przy pomocy rozkolyśania ich, pozostałe 39 biorą udział w koncercie przez uderzanie w nie młotkami.

Jeśli chodzi o grę zwykłych aryj, odzwyczajających się na znak, że przeszedł kwadrans, pół godziny czy godzina, wystarcza automatyczne wprawianie w ruch młotów. Natomiast, gdy chodzi o prawdziwą ucztę dla ucha, działać zaczyna sam mistrz Denys.

Jest to męczyzna sześćdziesięcioletni, instrument swój wprawia on w ruch przy pomocy klawiszów, poruszanych rękami i nogami — jak w prawdziwych organach.

Nauczyć się tej gry nie jest łatwo; nauka wymaga przeciętnie około trzech lat. Denys zaczął w r. 1922 szkołę, do której uczęszcza trzydziestu uczniów, pobierających naukę tej gry na dzwonach.

Oczywiście, opanowanie automatu — to sprawa całkiem łatwa, szczególnie, że raz nastawiony wygrywa on pewne melodie w określonej porze. Arje w automacie zmieniane są dwa razy do roku: na Wielkanocę i 1 października. Gdy sam mistrz siada do instrumentu, może grać dowolne melodie.

Walkę z górami lodowymi na oceanie.

PROWADZI SPECJALNA FLOTYLA AMERYKAŃSKA.

Po siedmiu miesiącach pracy na oceanie do portu w Nowym Jorku zawinęła flota łamaczy gór lodowych W kwietniu wyruszy znów na pełne morze.

Od czasu zatonięcia „Titanica”, który rozbił się o górę lodową, stworzył Stany Zjednoczone specjalną flotę, złożoną z 20 parowców, których zadaniem jest rozszadanie gór lodowych. Załoga parowców jest amerykańską, koszty jednak utrzymania es kadry składa 14 państw. Dowódcą tej floty jest kapitan R. S. Wilson.

Ciekawy to rodzaj zajęcia, połączone z wieloma trudami i niebezpieczeństwem.

Stare wilki morskie stanowią załogę statków, przystosowanych do walki z górami lodowymi...

Ze szczytu masztu przy pomocy szkieł obserwatorzy badają widnokrępy. Uplywa nieraz po kilka tygodni nim wypatrzą górę lodową.

Często trudno ją dostrzec, gdyż ogromna masa lodowa znajduje się pod wodą, a ponad jej powierzchnią wygłada zaledwie wierzchołek. Takie góry są najniebezpieczniejsze.

Skoro obserwator na maszcie da sygnał: Góra lodowa w pobliżu! — załoga spuszcza na wodę lodzie motorowe i uzbrojona w świdy automatyczne, oraz zapasy substancji wybuchowej, podpyływa ostrożnie do góry lodowej.

W kilka minut po wywierceniu otworów i założeniu w nich miny, następuje wybuch.

Prawie nigdy nie zdarza się, aby góra rozleciała się po jednej eksplozji, często trzeba zużyć 20 — 30 ładunków, czasami zaś nie można wogóle rozsadzić bryły lodu.

Wtedy jeden ze statków otrzymuje rozkaz patrolowania jej. Kraży więc w pobliżu góry takiej, oświetla ją reflektorami i ostrzeżę okręty przed niebezpieczeństwem.

Rzeczy ciekawe.

PRZECIĘTNY WZROST LUDZKI.

Sprawa wzrostu ludzkiego należy do tych, które najbardziej obchodzą ułonych antropologów. Z różnorodnych danych wynika, że największym człowiekiem w ciągu ostatniego stulecia był pewien mieszkaniec Finlandji, mierzył on 2.83 m. Najmniejszym zaś był pewien karzeł, urodzony na Węgrzech; miał on zaledwie 43 centymetry. Pomiedzy temi wymiarami krańcowymi są na szczęście ludzie wzrostu średniego, ten zaś w dużej mierze zależy od klimatu, zwyczajów, obyczajów, które na wzrost ludzki wywierają wpływ bardzo poważny. Mieszkańcy Patagonji np. (Ameryka Południowa) dochodzą do najwyższej przeciętnej dla ludzkiego wzrostu, mierzą bowiem 1 m. 78 cm. Buszmeni w Afryce natomiast mają przeciętną najniższą, wynosi ona bowiem zaledwie 1 m. 55 cm.

WZROK ODZYSKANY PRZEZ KATASTROFĘ.

Data 11 listopada zdarzył się, jak donoszą pisma praskie, w Bratislawie (Czechosłowacja), nadzwyczajny wypadek. Przez ulicę miasta przechodziła młoda kobieta; wszedłszy na jedną, biedaczka nie zauważyła, że wprost na nią pedził samochód; nie zdążyła też usunąć się na bok i została przewrócona. Przechodnie jedni podbiegli na pomoc ofiarze katastrofy, inni zaś chcieli się zabierać do szofera i na miejscu rozprawić się z nim za nieostrożną jazdę, inni pobiegli po policję. Jakież było jednak zdziwienie wszystkich, gdy młoda kobieta podniosła się sama i radośnie się śmiejąc, rzekła do szofera: „Niechże pan pozwoli ucałować się!” Początkowo sądzono, że towarzyszka z tego błędu wszystkich wyprowadziła sama młoda kobieta. Wytłomaczyła ona obecnym, że od jedenaście lat była zupełnie niewidoma; teraz zaś odzyskała wzrok, jedynie wskutek silnego strachu, jaki ją ogarnął podczas tego wypadku. Profesorowie miejscowego wydziału medycznego zajęli się tym niezmiernie dziwnym wypadkiem uleczenia ślepoty; obiecali oni złożyć wkrótce szczegółowy raport władzom lekarskim w Pradze.

KTO BYŁ WYNAJAZCĄ GRY W DOMINO.

Niewinną i nudną grę w domino myśleli ludzie, którym się nudziło i którzy szukali sposobów dla zabicia tej nudy. W starych kronikach zakonu benedyktynów znajduje się ciekawy opis, z którego wynika, że wynalazcą domina był pewien zakonnik, zamieszkały w słynnym benedyktynskim klasztorze Monte Cassino. Z powodu choroby zmuszony on był przebywać dłużej czas w swej celi. W chwilach wolnych od modlitwy i umyślowej pracy, cichy sługa Bóży obmyślił sobie grę, polegającą na układaniu kwadratów, wykutych w kamieniu. Na każdym kwadracie wyryte były czarne punkty.

Wśród braci zakonnych nowa gra znalazła nadspodziewane uznanie, a że zgodnie z klasztornym zwyczajem, ten kto wygrał, składał dzięki Bogu, mówiąc: „Benedikamus Domino” — przyjęto drugą część apostrofy, jako nazwę gry.

DRZEWO UKŁADAJĄCE SIĘ DO SNU.

Jeżeli wierzyć dziennikowi angielskiemu „Bombay Chronicle”, miasto Mysore, w Indiach południowych, posiada jedynie w swoim rodzaju drzewo, słynne w całej okolicy. Co wieczór wielka rzesza ciekawych otacza to drzewo, propostu układając się do spoczynku nocnego. Zaledwie słońce skryje się za widnokręgiem, drzewo zaczyna się pochylić sennie i o północy leży już w całej rozciągłości na ziemi. Po pierwszej jednak godzinie rozpoczynającego się dnia następuje ocknienie, drzewo podnosi się znowa, a gdy pierwsze promienie słońca padną na miasto, już obudzone drzewo stoi wyprostowane na powitanie ożywczego światła. Dotychczas nie zdołano wyjaśnić tego szczególnego zjawiska.

Gromadzkie życie niektórych ptaków.

WYBÓR WODZA GROMADY I ZAUFANIE DO JEGO CZUJNOŚCI. — W JAKIM CELU ZBIERAJĄ SIĘ WRONIE SEJMY.

O ptakach rozpisyje się głośny ornitolog Oliver G. Pike.

Każde większe zbiorowisko ptaków wybiera swego wodza-przewodnika, który rego darzy następnie najzupełniejszym zaufaniem, uważając go poniekąd za nieomylnego. Odpowiedzialny ten urząd powierzony zostaje zawsze starszym ptakom, gdyż niode w pierwszym roku życia, nie mogą żadną miarą posiadać inteligencji.

Dowódcą stada nie powinien być samolubnym i znać musi wszelkie potrzeby i wymogi ptasiego życia.

Czas dłuższy — obserwowałam na szkockich wybrzeżach duże gromady dzikich gęsi. Ptaki te — za wyjątkiem dwóch, trzech, spokojnie żerowały, gładziły swe piórka, albo też drzemały, najwidooczniej ufając bez zastrzeżeń w czujność swoich opiekunów. W tem roz-

lega się jakiś krzyk — przypuszczalnie ostrzegawczy i nagle całe stado wzbija się wysoko w przestworza. Ptaki zataczają kilkakrotnie koła i za chwilę odznaczają się na horyzoncie, niby smuga dymu, dążąc szlakiem wskazanym przez dowódcę — ku nowym żerowiskom.

Jako dowód czujności i ostrożności ptasich przywódców, niechaj posłuży następujący zauważony przeze mnie fakt.

Duże liczebnie stada ptaków, powracają dzień w dzień, w ciągu całego miesiąca z dalekich wędrówek, zawsze do jednego i tego samego miejsca, znajdujące go się u ujścia rzeki Clyde. Powracają bezpiecznie, nie straciwszy w przeciagu całego tego czasu ani jednego towarzysza, aczkolwiek kilku dobrych strzelców niejednokrotnie usiłowało uśpić czujność skrzydlatych wartowników i zdradziecko podejść gromadkę. Na nic nie

przydały się fortele myśliwskie — zwierzęta okazały się mądrzejsze od ludzi!

I jeszcze jeden przykład. Przed paru miesiącami, znajdowałem się w towarzystwie starego, doświadczonego ptasznika, który ogromnie swe sieci umiejętnie rozpiął na głównym szlaku lotów ptactwa wodnego. Z naszego ukrycia ujrzeliśmy w pewnej chwili dwoje sta do szaropiórych rybitw, lecących na oślep wprost na niewidzialne prawie siła. Ptasznik zacierał z radości ręce! Obfity polów cennych ptaków zdawał się być pewny. W tem rozległ się przeliczny gwizd: ptak-dowódca dostrzegł w ostatniej chwili niebezpieczeństwo i dał sygnał. W gniewnie oka stado rzuciło się w bok, wlatując następnie w górę i omijając zdradliwe sieci, poszybowało za swoim zbawcą.

Mieszkańcom wiejskim znane są dobrze „wronie sejmyki”. Nie zdolano wszakże dotąd dociec, dla jakiej przyczyny czarne to ptactwo, wzbivszy się do znacznej wysokości, zatacza długotrwałe kregi w powietrzu, prowadząc równocześnie pomiędzy sobą charakte-

rystyczny „wroni rozgwar”. Zdaniem niektórych obserwatorów ptasiego życia, sejmyki te micwają miejsce każdorazowo, kiedy posępne te zwierzęta wybierają się w poszukiwanie nowego miejsca żerowania. Zjawia się wówczas kilku „przewodników” a ptaki, zdają się, nie są zrazu zgodne, na którego się zdecydować. W rezultacie wynikają kłótnie i krzyki, jak to na sejmykach bywa!..

Życie ptaków — kończy Pike — ujawnia wiele cech „ludzkich”. W jednym wszakże przewyższają skrzydlate rzesze „panów świata”, mianowicie w bezprzekładnym poświęceniu się dla potomstwa i dążeniu do zapewnienia mu możliwie beztrudnych chwil dzieciństwa.

DAREMNE ZABIEGI.

— Słyszysz, doktor Bakylewicz, czyż pewnego pacjenta przez trzy na złotczkę...

— No i co?

— A teraz się okazało, że to był poprostu Japończyk.

Kino „SFINKS“

Od poniedziałku 14 go do 20-g, listopada.
„Franciszek z Assyżu“ (Żywot św Franciszka z Assyżu)
dramat w 12 tu aktach.
W niedzielę popołudniu popularne przedstawienie po cenach niższych.
Kasa otwarta od godzin 12-ej.

Od poniedziałku 21 listopada. — Największa atrakcja świata
„Zięć Firmy Kon“
arcywesola farsa w 12-tu aktach.

OGŁOSZENIE.

Powiatowa Kasa Chorych w Częstochowie na mocy art 53 ustawy z dnia 19 maja 1921 r. o obowiazkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. Pol. Nr. 44 poz 272) podaje do wiadomości, że z powodu niezapłacenia należności P. K. Ch. dnia 1-go grudnia 1927 r. od godz. 10 ej zrana odbędzie się licytacja zasekw. Strowanych ruchomości o: Fabr Szklita „Huta Paulina“ w Wyczerpach pod Częstochową. Licytacja odbędzie się w drugim terminie, a zasekwestrowane rzeczy mogą być sprzedane niżej szacunku.

1) Kasy ogniowatej firmy E. Paul. oszacowanej na Zł. 500 00	150,00
2) Kasy żelaznej oszacowanej na Zł. 150,00	150,00
3) 3-ch biurka amerykańskie	160,00
4) Szafy żelazowej do aktów	100,00
5) Aparat telefoniczny	50,00
6) 50 000 kałamarzy różnych rozmiarów	5 000 00
7) 100 tuzinów kompoterek	1 000 00
8) 100 szklanek desenowych	1 000 00

Ruchomości objąć można w dniu licytacji od godz. 10 ra no spis zaś takowych codziennie w dziale egzekucyjnym Pow. Kasy Chorych III Aleja 51 od godz. 10 — 12

Dyrektor Przewodniczący Zarządu
(podpis nieczytelny) (podpis nieczytelny)

Dnia 15 listopada 1927 r. Nr. E 95 5/27 r.

Ogłoszenie o licytacji.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu rewiru Olkuskiego, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że, w dniu 7 grudnia 1927 roku o godz. 10 rano w Czartowicach gm. Cranowice odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: Kredensu, lustra, otmiany i t. p. oszacowanych na 1,600 zł. — a należących do Władysława Zórawskiego, zamiesz. w Czajowicach gm. Cranowice.

7389 Komornik Sądowy Wewerek.

WŁOSOW wypadanie, łupież, łysienie uszu
„Esencja Chinowo-Chmielewa“ i „Mydło Chinowo-Chmielewa“
(z kognitkiem) sprzedają apteki
składy apteczne. Główny skład
Apteka Gaseckiego, ul. Breta
Nr. 16. 3277

NA JUPORCZYNI
BOL GŁOWY
ORZYNALNE PROŚNI
DIKOSUTKIEM.

Lekcja jest czwignia handlu.

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata miesięczna z odnośnieniem do domu lub z przesyłką pocztową
3 Zł. 50 gr.
Prenumerata zagraniczna miesięcznie 5 Zł.
Cena egzemplarza 20 groszy.

Przed faktem (Pierwsza strona) za wiersz mm 1-linowy układ 4-szpaltowy 50 gr.
W tekście 35 .
W fakcie, w kolumnie 50 .
Za faktem 15 .
Kalendarz w fakcie, za wiersz mm 1-lin. układ 4-szpaltowy (do 50 wierszy) 15 gr.
(do 100) 25 .
(do 100) 50 .
(ponad 100 w.) 35 .

CENY OGŁOSZEŃ:

Drobne ogłoszenia do 20 wyrazów 10 gr. za każdy wyraz, powyżej 20 wyrazów 15 gr. za każdy wyraz. Najmniej 1 zł. Matrymontalne 15 gr. za wyraz. Ogłoszenia osobne i tłustym drukiem podwójnie. Zagraniczne 100 proc. droższe.
W numerach niedzielnych i świątecznych ceny o 25 proc. droższe.
Za terminowy druk, oraz za przestrzeganie miejsca ogłoszenia administracja nie odpowiada.
Każda nowa podtyka obowiązuje już wszystkie przyjęte ogłoszenia do zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.

Ogłoszenia w dodatku ilustrowanym, oprócz 1-ej strony, 1 cm. 21. 150.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 64. ADMINISTRACJA: Dęblińska Nr. 1. Telef. Nr. 7. Katowice: REDAKCJA: ul. Andrzeja 11. ADMINISTRACJA: Telefon Nr. 23-9.

Filje i agencje własne: Będzin, Małachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 9, telef. 1-25. — Zawiercie, 3-go Maja 27. — Gredzice, Dęblińska